

Date of Publication: 20th May 2019

Vol. IX Issue 3 June 2019

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம்	ரூ.200/-
பெரிய காரியம்	ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

ஃகிள்ளை

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

The Book	ரூ.700/-
Garry Jacobs	
சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1)	ரூ.150/-
N. அசோகன்	
SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II	ரூ.150/-
N. Asokan	
வீடுதோறும் தியான மையம்	ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்	
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1 & 2)	ரூ.200/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. IX Issue 3 June 2019 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜூன் 2019

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. IX

Issue 3

June 2019

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பெரிய காரியம்	16
அஜெண்டா	20
The Life Divine – Outline	22
மனித சுபாவம்	27
ஸைப் டிவென் பயில ஓர் எனிய வழி	30
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	38
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5	43
வீடுதோறும் தியான மையம்	46
அன்பர் அனுபவம்	51
நெஞ்சுக்கடிகளே நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துகின்றன	53
நூறு கோடி	56
அன்னை இலக்கியம்	
இனி நடப்பவை நல்லவையே	59

ஜீவியத்தீன் ஒசை

ஐசைலீ

வாழ்க்கைப்
பலனைக் கடந்த
யோகப் பலனே
முடிவான பலன்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 88 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 339
Para 16

This unity in all divisions is the mathematics of the Infinite.

It is indicated in a verse of the Upanishads:

"This is the complete and That is the complete;

Subtract the complete from the complete,

The complete is the remainder."

There is an infinite self-multiplication of the Reality.

All things are that self-multiplication.

The One becomes Many, but all these Many are That.

It is always itself and in becoming the Many remains the One.

There is no division of the One.

The appearance of the finite does not create a division.

It is the one Infinite that appears to us as the many finite.

நிலையை உயர்த்தும் சரணாகதி.

॥2. பிரம்மம், புருஷர், ஈஸ்வரரா — மரயை, பிரகிருதி, சக்தி

அனைத்துப் பிரிவினைகளிலும் ஒருமையை நிலைக்கச் செய்வது அனந்தத்தின் கணித சாஸ்த்திரம்.

இது உபநிஷத்தச் செய்யுளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

“இதுவும் முழுமை, அதுவும் முழுமை;

முழுமையிலிருந்து முழுமையை எடுத்தால்,

முழுமையே மீதமாகும்.”

பிரம்மத்தில் அனந்தமான சுயப் பெருக்கம் உண்டு.

எல்லாப் பொருட்களும் அந்தச் சுயப் பெருக்கமே.

ஒன்று பலவாகிறது, ஆனால் பலவான அனைத்தும் அந்த ஒன்றே.

அது அதுவாகவே உள்ளது, பலவாக மாறும் போதும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

ஒன்று பிரிவதில்லை.

அனுவின் தோற்றம் பிரிவினையை ஏற்படுத்துவதில்லை.

ஒருமையான அனந்தம் பல அனுக்களாகத் தோற்றமளிக்கின்றன.

தாழ்ந்தது உயர்த்தாது.

The creation adds nothing to the Infinite.
It remains, after creation, what it was before.
The Infinite is not a sum of things.
It is That which is all things and more.
This logic of the Infinite may contradict our finite conceptions.
That is because it exceeds it.

It does not base itself on the data of the limited phenomenon.
It embraces the Reality.
It sees the truth of all phenomena in the truth of the Reality.
It does not see them as separate beings, movements, or forms.
They cannot be separate things.
They could be that only if they were phenomena in the Void.
In the void they would be without a common basis or essence.
They would be connected only by pragmatic relation.

They would not be connected realities which exist by unity.
They may be considered independent.

சிருஷ்டி அனந்தத்தில் எதையும் கூட்டவில்லை.
சிருஷ்டித்த பின்னும் அனந்தம் முன் போலவே உள்ளது.
அனந்தம் என்பது பொருட்களின் கூட்டுத் தொகை அல்ல.
அனைத்துப் பொருட்களும், மற்றவையும் அதுவே ஆகும்.
நம் சிறிய மனத்தின் கருத்தாற்றல் அனந்தத்தின் தர்க்கவியலோடு முரண்படும்.
அனந்தம் அணுவைக் கடந்து உள்ளதால் அது முரண்படுகிறது.
வரையறுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கான விவரங்களின் அடிப்படையில் அது தன்னை அமைத்துக் கொள்வதில்லை.
அது சத்தியத்தை அரவணைக்கிறது.
நிகழ்ச்சிகளின் உண்மையை அது சத்தியத்தின் உண்மையாகப் பார்க்கிறது.
அது அவற்றைத் தனித்த ஜீவங்களாக, இயக்கங்களாக அல்லது ரூபங்களாகப் பார்க்கவில்லை.
அவை தனித்தவைகளாக இருக்க முடியாது.
வெற்றிடத்தில் எழும் நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமே அப்படி இருக்க முடியும்.
வெற்றிடத்தில் அவை பொதுவான அடிப்படையற்று அல்லது சாரமற்று இருக்கும்.
அவை நடைமுறைக்கேற்ற தொடர்பால் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டிருக்கும்.
ஜக்கியத்தில் இருக்கும் சத்தியங்களோடு அவை இணைக்கப்பட்டிருக்காது.
அவை சுதந்திரமானவைகளாகக் கருதக் கூடும்.

தீராத பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் மார்க்கம்.

தெரிந்த பலன் நம்பிக்கை. தெரியாத பலன் அருள்.

But they are secured in their independence only by their dependence.

They are dependent on their parent Infinite.

Their secret identity is with the one Identical.

The Identical is their root, their cause of form.

It is the one power of their varying powers.

It is their constituting substance.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

'அன்னை' என்பது ஒரு மாநுட உருவும் தாங்கிய தெய்வீக அவதாரம் என்பதுடன், அன்னை அந்த அவதாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டும் ஒரு தெய்வீக சக்தியாக இருக்கிறார். அன்னையின் வாழ்நாளில் அவருடன் பழகியவர்கள், அவருக்குச் சேவை செய்தவர்கள், அவருடைய சிஷ்யர்கள், பக்தர்கள், அவருடைய பூதவுடலில் தெய்வீக அவதாரத்தையும், சக்தியையும் தரிசித்தார்கள். அன்னை சமாதியடைந்த பின் பூதவுடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டாலும், அவருடைய சூட்சும் உடல் சமாதியிலும், ஆசிரமத்திலும், புதுவையைச் சுற்றிலும், அவர்களுடைய அன்பர்களின் உள்ளத்திலும், வாழ்விலும் நின்று நிரந்தரமாகச் செயல்படுகிறது. அன்னை பூதவுடல் தாங்கி இருந்த காலத்தைவிட இன்று அவர்கள் சூட்சும் உலகில் தன் யோகத்தைப் பெரிய அளவில் தொடர்வதால், முன் எப்பொழுதையும் விட இப்பொழுது அவர்களுடைய அருள் மிக மேலாகவும், விரைவாகவும் செயல்படுகிறது. அத்துடன், உண்மை, தூய்மை, பவித்திரம், விஸ்வாசம், கற்பு, திறன், சுறுசுறுப்பு, அறிவின் உயர்வு, உணர்வின் செறிவு, செயலின் நுட்பம் உள்ள இடங்களை அன்னையின் சூட்சும் உடல் தேடிப் போய் இறைவனின் திருவள்ளத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது.

கக்தியை முறைப்படுத்தி, செயலை உருவாக்கி இறைவனை நாடுவது சமர்ப்பணம்.

ஆனால் அவற்றின் சார்ந்துள்ள நிலையே சுதந்திரத்தில் அவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும்.

அவை மூலமான அனந்தத்தைச் சார்ந்துள்ளன.

தம்மை ஒத்ததுடன் அவைகள் ரகசியமாக ஓன்றுகின்றன.

ஓன்றியது, அவற்றின் மூலம், அவைகளின் ஈபத்தின் காரணம்.

பலதரப்பட்ட பவர்கள் சேர்ந்த ஒரு பவர் அது.

அவை ஒன்று சேர்ந்து உள்ளடங்கிய பொருள் அது.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

குணங்களால் செய்யப்பட்ட மனிதன் குணங்களை விலக்கிச் செயல்படுதல் எப்படி? சுருக்கமாகச் சொன்னால் எதிர்க்செயல் (Reaction) இன்றிச் செயல்பட வேண்டும். காலையில் தபாலை எதிர்பார்க்கிறோம். அதை எதிர்பார்க்காமலிருந்தால் reaction இல்லாமல் செயல்படுவதாக அர்த்தம். கதவைப் படாரென்று ஒருவர் சாத்தியவுடன் எரிச்சல் வருகிறது. எரிச்சல் நம் reaction. அது இருக்கக்கூடாது. வழக்கமாக 50 மார்க் வாங்கிய பையன் பெருமுயற்சி செய்து 68 மார்க் பெறும்போது, இன்னும் ஒரு மார்க் கூடக் கிடைத்திருந்தால் முதல் மார்க்காக இருக்கும் என நினைப்பது மனித நியாயம். ஆனால் அதற்குப் பேராசை என்று பெயர். மாதம் 60 அல்லது 70 ரூபாய் சம்பளம் கேட்டவருக்கு முதலாளி 75 ரூபாய் கொடுத்து, “இது 2 வாரச் சம்பளம்” என்று சொன்னார். மேலும் அவருக்கு ஒரு வீடு கொடுத்து அதில் வாடகை இல்லாமல் இருந்து கொள்ளச் சொன்னார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இது வரை தான் செய்த தோட்ட வேலைக்கு 8 மணி நேரத்திற்கு மேல் செய்த வேலைக்கு ஒவர் டைம் கேட்டதை நாம் பேராசை என்று ஒத்துக்கொள்வோம். ‘68 மதிப்பெண்கள் பெற்ற பின் முதல் மார்க்குக்கு ஆசைப்படுவது நியாயம். நல்ல ஆசை’ என்போம். அடிப்படை இரண்டிற்கும் ஒன்றே.

பிழையற்ற செயலுக்கு இரு நிலைகள் உள்ளன.

இம்மாதச் செய்தி

பொய் சொல்பவனுக்கு
கிருஷ்ண பரமாத்மாவின்
ஞானமுண்டு.

இரு நிலைகளும் எதிர் நிலைகள்.

சாவித்ரி

Page 222: Watered with virtue the world's upas-tree

உபாஸ் மரத்திற்குப் புண்ணியத்தைத் தண்ணீராகப்
பாய்ச்சி

- ❖ வெளிவரும் சொல்லையும், செயலையும் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து
 - ❖ சுயதீமையில் எழும் போலி மலர்களை ஒட்டி வைத்து
 - ❖ எந்த உயர்வும் எதிரான பாதகத்தைப் பேணி
 - ❖ தெய்வ ரூபங்கள் பிசாச மத்தை ஆதரித்து
 - ❖ சொர்க்கத்தின் திருமுகம் நரகத்தின் சொந்த முகமாக மாறி
 - ❖ வீணான தோற்றத்தின் ஜீவனுள்ள மையத்தில்
 - ❖ பெரும் பணியின் கசங்கிய மையத்தில்
 - ❖ அர்த்தம் புரியாத அளவில் கட்டுப்படாத உருவத்தைக் கண்டான்
 - ❖ பிறந்ததை எல்லாம் அழிக்கும் பிணியான மரணத்தில் அமர்ந்து
 - ❖ பாறையாக இறுகிய முகம், சலனமற்ற வெறும் கண்கள்
 - ❖ நிழலான கையில் பயங்கரத் திரிகுலம் எந்தி
 - ❖ கைநீட்டி, அனைத்து ஜீவராசிகளையும் ஒரே விதியால் ஊடுருவி
 - ❖ ஆத்மாவற்ற ஜடம் தவிர எதுமில்லை என்ற நிலை
 - ❖ காலத்தின் இதயம் காதற்ற ஊசியாகி, ஆத்மாவை இழந்த அனாதையாகி
- ஆழத்தில் பலன் கண்ணத்தில் வரும். மெதுவான பலன் நிலையில்லாமல் வருவது மேலே.

- ❖ சொரணையற்ற பாதாளத்தை வாழ்வு முதற்கண் தீண்டியது
- ❖ வெற்றுச் சூன்யத்தைத் தட்டி எழுப்பி நம்பிக்கையையும், வருத்தத்தையும் நீட்டி
- ❖ அவள் வாடிய கதிர் ஆழமறியாத இருளைத் தாக்கி
- ❖ கடவுள் தன்னிடமிருந்தே தன்னை மறைத்த தடம்
- ❖ எங்கும் அவள் நாடுவது உறங்கும் சத்தியப் புதிர்
- ❖ பேசாத் சொல் கண்ணற்ற ரூபத்தை உற்சாக மூட்டி
- ❖ புலப்படாத சட்டத்தை அவன் எட்டாத ஆழத்தில் தேடி
- ❖ மங்கி பாதாள மனத்துள் தடவிப் பார்த்து
- ❖ ஆத்மாவாகும் வழியைக் காண முயன்று
- ❖ இருள் எதிர்பாராத பதிலை இறுத்தது
- ❖ கீழ்ப்பந்தவில் ஒரு வித்தை ஊன்றினார்
- ❖ குதர்க்க சத்தியத்தின் ஊமை உமி இதுவரை பிடிப்படாதது
- ❖ உணர முடியாத ஆனந்தத்தின் உயிரற்ற அனு
- ❖ ராட்சச ஜனனம் அதன் பிரபஞ்ச ரூபத்தைத் தயார் செய்தது
- ❖ இயற்கை அசுரனின் அறியாமைக் கரு
- ❖ மரணப் பரிசளிக்கும் பிரம்மாண்டமான நேரம்
- ❖ வெற்று ஜடம் இருளாகி உறக்கத்திலிருந்து துள்ளி எழுந்த ஒன்று
- ❖ ஊமை சூன்யம் தயங்கிப் பெற்றெடுத்த
- ❖ பயங்கர சிரத்தை நட்சத்திரங்களை எதிர்த்துத் தூக்கி
- ❖ தன் பெரிய ஊழிக்கால உடலால் புவியை நிழலாகச் சூழ்ந்து

ஜெகிஜிஜெஃப்

பெரிய மனிதருக்குள்ள இரு நிலைகள்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/69. இறைவன் இவ்வுலகை முழு உலகாக்க வந்த தருணம் இறைவன் வரும் தருணம்

- சர்க்கார் உத்தியோகத்தை விட்டு வேறு வழியாகப் போய் பெரும் சிரமப்பட்டவர் ஒருவர். அவரது கடைசி இரண்டு பெண்களுக்குத் திருமணமாகவில்லை.
- உறவினர் அதைச் செய்ய முன் வந்ததை அவர் ஏற்கவில்லை.
- ஒரு குடும்பமோ, ஊரோ சரிந்து பாதாளம் போவது வழக்கம்.
- அதை நிமிர்த்த பல வகையான - உற்றார், ஊரார், பாங்க், சர்க்கார் - உதவி ஒரே நேரத்தில் வருவது உலக இயல்பில்லை.
- அன்னை வாழ்வில் அது நடந்தது.
- அந்த ஊருக்கு அது இறைவன் வரும் தருணம்.
- பெருமுயற்சி பலிக்காத விஷயம் நடக்கக் தேடிவரும் நேரம் அது.
- பலரும் தேடிவரும் நேரம்.
- அந்த உதவியைப் பொன் போல் ஏற்றால் ஒரு ஊருக்குத் தேவையான பயிர்க் கடன், போர்க் கடன் (Bore) உதவியுடன் வீடு கட்ட உதவி, பள்ளிக்கு ஏற்பாடு என அனைத்தும் ஒருமிக்க நடந்தேறும். சிறப்பாகவும் நடக்கும்.
- உலகுக்கு இறைவன் வரும் தருணம் என்றால் என்ன?
- தடையின்றி உலகம் முன்னேற முடியாது.
- முன்னேற்றம் ஒரு முனையில் ஒரு கட்டத்திற்கு வரும்.
- எல்லா முனையிலும் எல்லாக் கட்டத்திற்கும் உதவி செய்யும் அமைப்பில்லை.
- இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவி அருளாக வரும் நேரம் அது.

ஆழத்தில் பிறந்த அறிஞர்கள்.

- வேலை நிலையற்றவனுக்கு உயர்ந்த வேலை வந்தது.
- சாப்பிட முடியாதவனுக்குப் பிரச்சனை போயிற்று.
- திருமணம் ஊரில் எந்தப் பெண்ணையும் மணக்க முடியாத நிலையில், ஜாதியில், நாட்டில், சிறந்த பெண் வருவது நாம் அறியாதது.
- இது மூன்றும் சேர்ந்து ஒருவருக்கே வந்தது.
- முயற்சியைக் கைவிட்டு, அருள் செயல்பட்டால் இது நடக்கும்.
- பூமி மண் 5-ஆம் அம்சம். மண் தெய்வப் பொன்னாகி, நீர் அமிர்தமாகி, நெருப்பு ஜோதியாகி, ஆகாயம் சொர்க்கமாகி, சப்தம் சப்த பிரம்மாக எத்தனை கோடி வருஷமாகும். அது இன்றே நடக்கும் தருணம் இறைவன் வரும் தருணம்.
- பகவான் பரமாத்மாவிடம் அந்த வரம் வாங்கினார்.
- பெற வேண்டியவர் உண்மையான சரணாகதியால் அதைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உண்மை குறைவற இருப்பது அவசியம்.
- உண்மை என்ன என்பது அறிய முடியும்.
- அதை நிறைவேற்ற முடியுமா?
- முடியுமானால் தொடர்ந்து உயர்த்த முடியுமா?
- சமர்ப்பணம் சரணாகதியாக வேண்டும்.
- நாம் சரணம் செய்தாலும் சுபாவம் எதிர்க்கும்.
- சுபாவத்தை அடக்கி மாற்ற முடியுமா?
- சுருக்கென தைக்கும் விஷயத்தில் மாற்ற முடியுமா?
- அதை எதிரியிடம் செய்ய முடியுமா?
- தொடர்ந்து செய்ய முடியுமா?
- அவருக்குத் தருணம் அருள் செய்யும்.

ஆழத்திற்குரிய அவதார புருஷர்கள்.

- இந்திய சுதந்திரத்திற்கு இயற்கையும், இறைவனும், அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் உதவி செய்ய முன் வந்தபொழுது காங்கிரஸாம், லீகும் எதிர்ப்பை எழுப்பினர்.
- அந்த எதிர்ப்பை சமாளிக்கும் சக்தி உலகில் உண்டா?
- சுதந்திரத்தின் முதல் எதிரி போரை வென்றது, சுதந்திரத்திற்கு வழி செய்தது.
- இந்தியாவை நெடுநாள் ஆள் விரும்பிய ஐப்பான் எல்லையை எட்டியவுடன் சரணடைந்தது.
- போரில் இந்தியா காயப்படவில்லை.
- போருக்குச் சேவை செய்ததால் ₹ 1300 மில்லியன் UK நமக்குக் கடன்பட்டது.
- கிரிப்ஸாம், அலெக்ஸாண்டரும் தூது வந்தனர்.
- 18 மாத கெடு 72 நாளில் முடிந்தது.
- பெற நிபந்தனை விதிப்பது பெறுபவர் நியாயம்.
- நிபந்தனை இரத்தக் களரியாயிற்று.
- அது உள்நாட்டுப் போரானால் வியட்நாம் நிலை வரும்.
- நிலைமை அடங்கியது பேரருள்.
- ஆகஸ்ட் 15, 1947 இந்தியாவுக்கு இறைவன் வரும் தருணம்.
- 1956-இல் நாடு கொதித்தெழுந்து அடங்கியது.
- 1962-இல் சைனா திரும்பப் போயிற்று.
- 1965-இல் பசுமைப் புரட்சி பஞ்சத்தை விரட்டியது.
- 1970-இல் மார்க்கெட் உயிர் பெற்றது.
- இறைவன் இவ்வழி இந்தியாவுக்கு வந்ததை நாம் அறிய வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஐஜெஐஜெஃ

ஆழத்தின் பூரணப் பொலிவ்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மனம் உடலைவிட உயர்ந்த கருவி. மனம் விழிப்பானால், அதுவும் ஆத்ம விழிப்புப் பெற்றால், மனத்தின் நம்பிக்கை உடலின் வியாதியைக் குணப்படுத்தும் என நம்புவதும், அந்த நம்பிக்கை செயல்படுவதும் பெரிய காரியம். எனக்குப் பல பிரச்சனைகள். பணப் பற்றாக்குறை மனத்தைக் கவலைப்பட வைக்கும். தம்பியின் போக்கு வேதனை தருகிறது. உடலின் வியாதி குணமாகவில்லை. இத்துடன் உடலுணர்வைத் தீண்டும் வளி எழுகிறது. தத்துவப்படி இவையனைத்தும் பிரச்சனைகளானாலும் உடல் உணர்வு ஜீவனின் அளவு என்பதால் அந்த ஒரு பிரச்சனை அத்தனை பிரச்சனைகளின் தொகுப்பு என நான் அறிவேன். உடல் உணர்வை ஏற்றால் பிரச்சனை தீராது. அதற்கு மஞ்சுவப் பரிகாரம் தேடினால் அது குணமாகாது. வேறு எந்த வகையிலும் அது தீராது. சமர்ப்பணத்தால் மட்டும் தீரும் என நான் அறிவேன். அதைச் சமர்ப்பணம் செய்து அகற்றினால், எல்லாப் பிரச்சனைகளும் தீரும் எனவும் நான் அறிவேன் என ஒருவர் கூறினால், அதை நம்புவது, நம்பிச் செயல்படுவது, அதனால் நம்பிக்கை பூர்த்தியாகி அத்தனை பிரச்சனைகளும் தீர்வது பெரிய காரியம். மனிதனுக்குப் பேச்கத் துணை தேவை. வேலை செய்யுமிடத்தில் பேசக் கூடாது என்றாலும் பேச்கத் துணை தேவை என அனுமதிப்பது வழக்கம். மேல் நாட்டாருக்கு அது தேவையில்லை. வேலை செய்யும் நோத்தில் பேசாவிட்டால் வேலை 8 அல்லது 10 மடங்கு அதிகரிக்கும். ஒருவர் பேச்கத் துணையைத் தேடாதது பெரிய காரியம். பேச்கத் துணை நம்மை அடுத்தவன் நிலையிலேயே நிறுத்தும். பேச்கத்துணை தேவையில்லை எனில் அவன் மனம் சொந்தமாகச் செயல்படும். பள்ளியில் பாட புத்தகமும், ஊரில் சமூகக் கட்டுப்பாடும் பேச்கத் துணையும் ஒன்றே. புத்தகத்தைப் படித்து ஆசிரியர் உதவியில்லாமல் அது கூறுவதை அறிய அதிக புத்திசாலித்தனம் தேவை. பள்ளியில் புத்தகம் தருவது பாடத்தின் அறிவு. அது

பிறப்பு ஆழத்தில் செயல் மேலே.

தவிர மற்ற மாணவர்களுடன் பழகும் பொழுது எப்படிச் சமூகத்தில் மனிதனாக வாழ்வது என்ற அறிவு வரும்? அது அனுபவத்தால் வரும் அறிவு. அனுபவம் இல்லாமல் அந்த அறிவு வராது. வராது எனக் கூற முடியாது. சபாவம் அந்த அறிவைப் பெறாது. Personality பெறும். சபாவம் அனுபவத்தால் அறிவைதை Personality பார்த்தவுடன் அறியும். Personality வீட்டில் பெறுவது வேறு, பள்ளியில், ஊரில், உலகில், பெறுவது வேறு. பெற்றோரால் பழக்கம் தர முடியும். Personality அடி மனம் மூலமாகப் பெற்றோரிடமிருந்து வருவது. பெற்றோர் வீட்டு Personality-யையும், பள்ளி ஊர் Personality-யையும், ஊர் சமூகப் Personality-யையும் தரும். கல்வி இனி உலகம் தர வேண்டிய கல்வி. இதுவரை கல்வி என்பது ஏட்டுச் சுரைக்காய். கல்வி விவரம் தருகிறது. விஷயம் தரும் கல்வி Personality தரும் கல்வி. கல்வி சபாவம் தரலாம். Personality தரலாம். தனித்தன்மை தர முடியும். தலை நகரங்களை அறிவது விவரம். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விவரங்களைச் சேர்த்து அறிவது சிந்தனை. மும்பை பணக்கார ஊர். துறைமுகம் என்பதால் வியாபாரம் பெருகி பணம் நிறைந்துள்ளது என்பது மும்பை, துறைமுகம், வியாபாரம், பணம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து அறிவது. கல்வித் திட்டத்தில் மாணவனே விவரங்களைச் சேர்த்து அறியும்படி அமைந்தால் அது சிந்தனைக்குரிய கல்வியாகும். அடுத்தது insight உள்ளுணர்வு. ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் கதை 80 உண்டு. உள்ளுணர்வு insight எழ எல்லா விவரமும் வேண்டும். தகப்பனாரும், மகனும் சண்டை போடுகிறார்கள். அடுத்த 10 நிமிடத்தில் தகப்பனார் இறந்து விடுகிறார். போலீஸாம் மற்றவர்களும் விரைவாக முடிவுக்கு வந்து மகன் கொன்றான் என்கிறார்கள். ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் வருகிறார். ஒரு கோட்டு அங்கிருந்தது இல்லை, காலடி புதியதாக இருக்கிறது. மரத்தடியில் ஒருவன் சுருட்டுப் பிடித்திருக்கிறான். அவன் இறந்தவனுக்கு எதிரி. இவற்றைச் சேர்த்து சிந்தனை செய்தால் புது விஷயம் வெளிவருகிறது. சுருட்டுப் பிடித்தவனை விசாரித்தால் அவன்

செயலுக்குப் பலன் கை மேல்.

கொலை செய்ததை ஒப்புக் கொள்கிறான். கல்வித்திட்டத்தில் மாணவனே ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுக்கு வர வேண்டியிருந்தால் உள்ளுணர்வு insight உற்பத்தியாகும். மனப்பாடம் செய்யாமல் சிந்தனை செய்வதால் அமெரிக்க செல்வம் வந்தது. உள்ளுணர்வு உலகிலில்லை. அதையும் internet இருப்பதால் செய்ய முடியும். உள்ளுணர்வுக்கு அடுத்த கட்டம் நேரடி ஞானம் intuition. Lady Carfax-ஐக் காணோம். தேடுகின்றனர். ஷீர்லக் ஹோம்ஸ் அவள் ஒரு பாதிரியார் வீட்டிலிருப்பதாக நினைக்கிறார். அவளைக் கொலை செய்து புதைக்கப் போகிறார்கள் எனப் போய்ப் பார்த்து ஏமார்ந்தான். சவப்பெட்டி “out of the ordinary” வழக்கத்திற்கு மாறானது என்ற செய்தி வருகிறது. அதைப் புறக்கணித்தான். யோசனை புரியவில்லை. அதையும் சேர்த்து யோசனை செய்தால் இரகஸ்யம் புலப்படுகிறது. Intuition நேரடி ஞானம் எழ ஆழ்மனம் அமைதியாகச் செயல்பட தியானமோ, தூக்கமோ தேவை. கல்வி, internet இருப்பதால் இதுவரை செய்ய முடியும். அடுத்தது கடவுள் பெற்ற ஞானம். கல்வி அதையும் சத்திய ஜீவிய ஞானத்தையும் தர முடியும். இக்கல்விக் கட்டங்களை அமைப்பது பெரிய காரியம். இங்ஙனம் மனித நிலையினின்று தெய்வ நிலையை எட்ட ஏராளமான பாதைகள் உண்டு. எதைக் காண்பதும் பெரிய காரியம். பெரிய காரியத்தை இதயம் ஆழ்ந்து விழைந்தால் அது நம்மைத் தேடி வரும். கண்ணப்ப நாயனார், திருமங்கை ஆழ்வார், ஆண்டாள், மீரா போன்ற மகான்கள் வாழ்க்கை இவற்றை நமக்குக் கூறுகிறது. கருமிக்குச் செலவு செய்வது பெரிய காரியம். மருமகனுக்கு மாமியாரிடம் இனிமையாகப் பழகுவது பெரிய காரியம். ஏமாற்றுபவனுக்கு உண்மை பேசுவது பெரிய காரியம். படிப்பறிவில்லாதவன் படித்தவன் பெறும் ஞானத்தைப் பெறுவது பெரிய காரியம். படித்தவனுடைய செய்கைகளைக் கண்டு அவற்றுள் சூட்சமத்தை அறிந்து செயல்பட்டால் அது பெரும்பாலும் பலிக்கும். ஆழ்ந்த ஆர்வம் முழுமையாகப் பலிக்கும். இலட்சியம் அது பலிக்க உதவும். முழு ஜீவனும் ஆர்வமாக விழைவது

இலக்கியம் முழுப்பலன் தராது.

எதுவும் பலிக்காமல் போகாது. புத்தகம், பள்ளி, காலேஜ், ஹாஸ்டல், ஊர், உலகம் தருவதை ஒன்று சேர்த்து அன்னை சூழல் நமக்குத் தருவதை நாம் பெறத் தயாரானால் — ஏற்புத்திறன் இருந்தால் — அவை தவறாது பலிக்கும். அன்பனாவது பெரிய காரியம். அன்னை தருவதை ஏற்பது பெரிய காரியம். ஏற்றதை நிரந்தரமாகப் பெறுவது பெரிய காரியம். வாழ்வு காரியங்களால் நிறைந்துள்ளது. அன்னை வாழ்வு பெரிய காரியங்களால் நிறைந்துள்ளது. அயாலா என்ற இளம் பெண்ணை ஒரு சீமாட்டி தன் வீட்டிற்கு அழைக்கிறாள். அயாலாவிற்குப் போக விருப்பம். அந்த வீட்டில் அன்றாடம் புது டிரெஸ் போட வேண்டும். ராஜ குடும்பத்தினர் வழக்கம் அது. நல்ல டிரெஸ் போதாது, புது டிரெஸ்ஸூம் போதாது, புது மெருகு குலையாத புது டிரெஸ் தினமும் போடுமிடம் அது. அயாலா சிரமப்படுகிறாள். சீமாட்டி அதை அறிந்து பொறுப்பேற்று அவளை வற்புறுத்தி அழைத்துக் கொண்டு போனாள். அன்னை வாழ்வில் அனைத்தும் பெரிய காரியம். சிறிய காரியம், சின்ன மனப்பான்மை அன்னை வாழ்வை விலக்கும். சிறிய காரியங்கள் பெரிய காரியங்களானால் நம் வாழ்வு அன்னை வாழ்வாகும். ஆசிரமப்பள்ளி அதற்காக ஏற்பட்டது. ஆசிரமமும் அதற்காக ஏற்பட்டது. நாம் நம் வீட்டில் அன்னையை ஏற்று நம் வாழ்வை அன்னை வாழ்வாக்குவது பெரிய காரியம். மனம் பெரியதாகி நோக்கம் பெரியதாகி, இலட்சியம் பெரியதாகி சிறியதைப் பெரியதாக மாற்றி வாழ்வை உயர்த்த முடியும். கெட்டவன் நல்லவனாக மாறுவதும் அவசரம் பொறுமையாக மாறுவதும், இருள் ஒளியாக மாறுவதும் பெரிய காரியங்களாகும். விபரம் விஷயமாவதும், நினைவு சிந்தனையாவதும், சிந்தனை உள்ளுணர்வாவதும், உள்ளுணர்வு நேரடி ஞானமாவதும், பெர்னாட்ஷா கதையில் எலிஸா ரூவிட்டில் சீமாட்டி போலப் பேசுவதும் பெரிய காரியம். பெரிய காரியம் தொண்டனை தலைவனாக்கும். மனித வாழ்வு பெரிய காரியத்தால் தெய்வ வாழ்வாகும்.

(தொடரும்...)

ஏஃஜெஃஜெஃ

வேலைக்குப் பஞ்சமில்லை.

அ�ெண்டா

Agenda 12

அன்னை சத்பிரேமிடம் கூறுகிறார். அவருக்கு அந்த மாதம் 30-ஆம் தேதி பிறந்த நாள்.

“உன் பிறந்த தினம் வருகிறது.

பிறந்த நாளெனப்படுவது வாழ்வை அறியும் சந்தர்ப்பம்.

அதனால்தான் குறிப்பிட்ட நாட்களில் மனிதர்கள் ஜாதகம் பார்க்கிறார்கள்.

மனிதனுக்குப் பிரபஞ்சத்துடன் உறவுண்டு. பலதரப்பட்ட உறவுண்டு. அதனால் வாழ்வில் எதுவும் திரும்பத் திரும்ப வரும். ஒரேசமயத்தில் பழைய நிகழ்ச்சிகள் திரும்பவரும். அதனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் என்ன வரப் போகிறது, இதுவரை என்ன நடந்தது, எது பின்னணி, எது முன்னணி என அறிய விரும்புகிறோம்.

“இதுவே வழக்கம். உனக்கு அது இந்த மாத ஆரம்பத்தில் தொடங்கியது. அது பிறந்த நாள் ‘கார்டாக’ முடியும். நான் உன் பிறந்தநாளில் அதைக் கூறப் போகிறேன். (இதையெல்லாம் நான் நினைக்கவில்லை, தானே வருகிறது. அது வேடிக்கை. இதை நான் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.) இப்பொழுது ஆர்வமானதொன்று ஏற்பட்டது. நீ எழுதும் புதக்கத்திற்கு அதை நான் சொல்ல வருகிறேன்”.

“இரு வளைவுகள் சந்திப்பது போன்றது அது. ஒன்று கடந்த காலத்திலிருந்து வருவது. அடுத்தது எதிர்காலத்தை நோக்கியது. அந்த நாள் - பிறந்த நாள் - அவை சந்திக்குமிடம். இரு வளைவுகளும் சந்திக்குமிடம் உன் புதக்கம் உருவாகுமிடமாக எனக்குத் தெரிகிறது. (தலைக்கு மேலே கையால் காட்டினார்) அங்கே ஏதோ ஒன்று அவை சந்திக்குமிடத்தில் தெளிவாக இல்லை.

விற்பனையின் சிறுஷ்டி.

என்னை உருவாகுமிடம் அது. அது எதிர்காலத்திற்குரியது. அதுவே சிரமான இடம். அது எதிர்காலத்துடன் தொடர்புள்ளது. அதை ஒரு வரைபடமாக நான் காண்கிறேன். அது என்னமல்ல. வரைபடத்தில் இரு வளைவுகளும் சந்திக்காத இடம்.”

“நான் இரண்டு கார்டுகளை எடுத்தேன். அவை இங்கு இருக்கின்றன. அதை உனக்குக் காட்டப்போவதில்லை. 29-ஆம் தேதி அவை உன்னிடம் வரும். என்ன எழுதப் போகிறேன், ஏதாவது எழுதுவேனா எனத் தெரியாது.”

“இந்த ஆண்டு உன் ஆயுளில் முக்கியமான ஆண்டாக இருக்கிறது. அது உன் வாழ்வு, தனிப்பட்ட வாழ்வு. (எப்படி விளக்குவது?) உன்னில் உள்ள நிரந்தர (eternal) வாழ்வு அது. தனிமனித வாழ்வில் சாஸ்வதமான வாழ்வு. இரு பாதைகளைச் சேர்ப்பது கடினம். இதுவரை சேரவில்லை. அது ஆர்வமான செய்தி. நான் அவ்வளைவுகளைக் கண்டேன். அழகானவை”.

“இவை மேலே நடந்தபடி இருக்கின்றன. நான் காண்பது வேடிக்கையானது. நான் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. (கையால் கீழிருந்து மேலே உயர்த்திக் காட்டுகிறார்.)”

ஓ ஸ்தோ ஓ.

ஸ்தோ அரவிந்த சுடர்

பிரபஞ்சத்தை ரூபமற்றன ரூபம் என்கிறார் பகவான். இது அர்த்தமற்றதின் அர்த்தம் போலிருக்கிறது. பற்றுக பற்றற்றான் தாளினை பற்றுவிட்ற்கு என்பது குறள். அர்த்தமற்றதின் அர்த்தம் ஆண்டவரை அர்த்தபுல்லியாக்கும். பிரம்மம் கடந்ததைக் கடந்தது. அதை மனம் ஏற்றால், மனம் உயர்ந்து அதன் ஆதியான சத்திய ஜீவியத்தை ஒரு கூணம் தொடும்.

உலகுக்குரிய உயர்வு.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மரம்பொருளும் பிரபஞ்சமும்

பகவான் பரம்பொருளானபின் பிரபஞ்ச சிருஷ்டியின் குட்சமத்தை அறிந்தார். அன்னை 1914-இல் வந்து பகவானைச் சந்தித்த பொழுது அவர் கணவர் election-ஐப் பற்றிப் பேசினார். மேல் நாட்டார் தரையில் உட்கார்ந்ததில்லை. சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் என்று ஒன்றுண்டு என் அவர்கள் கேள்விப்பட்டதில்லை. அன்னையும் அவர் கணவர் ரிச்சர்டும் தன்னை சந்திக்க வருவதை அறிந்து பகவான் எழுந்து மாடிப்படியில் வரும்பொழுது அன்னை படிக்கட்டின் அடியில் வந்தவர் தான் கண்ட கிருஷ்ணா இவர்தாம் என அறிந்தார். மேலே பகவான் அறைக்குத் திரும்பியபொழுது பகவானும் ரிச்சர்டும் நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்தபொழுது அன்னை தரையில் உட்கார்ந்தார். பகவானும் பேச்சிடையே கண்த்த மௌனத்தை - மௌனத்திற்குப்பின் மௌனம் - அன்னைக்கும் ரிச்சர்டுக்கும் ஆன்மீகப் பரிசாக அளித்தார். தலையில் ஆன்மீக அற்புதம் நடப்பதை அன்னை உணர்ந்து எழுந்து பகவானுக்குச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார். மௌனம் நன்றியால் புனிதப்பட்டது. அன்னை மனம் அகிலமெங்கும் விரிந்தது. மௌனத்தின் மகிமை மனத்தின் பொருளைக் கடந்து ஆத்மானுபவமாகி அவருடன் இரண்டற்க் கலந்து, இறுதிவரை நிலை பெற்றது. ரிச்சர்ட் மனம் செயலற்றதை விரும்பாமல் வெறுப்பு எழும்பி மௌனத்தை மறுத்தார். தொடர்ந்து அவர்கள் சந்தித்தபொழுது உலகம் அறியாத ஞானத்தை பகவான் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு, இதை நூலாக வெளியிட விரும்பினார். பகவான் தாம் பெற்ற ஆன்மீக அனுபவசாரத்தை 500 கருத்துகளாக எழுதி-யிருந்தார். மேலும் 47 எழுதி, தான் உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டியதை அறிவித்து விட்டார். பகவான் லோகமாதாவைச் சரணம் அடையும் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றவர். கடைசிவரை

தூய்மையான நுணுக்கம்.

அன்னை கூறியவற்றை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டவர். உடற்பயிற்சியின் அவசியத்தை விபரமாக எழுதியவர். தனக்கு அது தேவையில்லை என அறிவார். தொடை எலும்பு கூடுவதற்கு நடக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் கூறியதின் பேரில் அன்னை பகவானை நடக்கும்படி கேட்டார். ஒரு நாளைக்கு 10 மணி நேரம் நடந்தார். தொடர்ந்து உடற்பயிற்சி செய்யவில்லை. *The Life Divine* அன்னை வேண்டுகோளின்படி எழுதப்பட்ட நூல். பகவானுக்கு உபநிஷதங்கள் மீது பெரிய மதிப்பு. எனவே *Affirmation of Vedanta* வேதாந்தம் வலியுறுத்துவது என எழுத ஆரம்பித்து 5 அத்தியாயம் எழுதி அதைப் புறக்கணித்து விட்டு *The Life Divine* என இதயத்தின் எழுச்சி எனத் தலைப்பிட்டு முதல் அத்தியாயம் எழுதினார். மரபை ஏற்பதானால் அதன் அடிப்படையை மட்டும்தான் ஏற்க முடியும். மற்ற அனைத்தும் புதியவை எனக் கண்டு மரபு கூறுவதை ஆரம்பத்திலேயே மாற்றிக் கூறினார். இறைவனே உலகமானார், இறைவன் உலகை சிருஷ்டிக்கவில்லை. உலகம் என்பது இறைவன். இறைவன் ஐடமாகி, வாழ்வாகி, மனிதனானான். மனிதன் தான் யாரெனத் தன்னை மறந்த ஆழத்தில் அறிவான். அதை மீண்டும் பெற அவன் கொண்ட ஆர்வம் மனித இதயத்தின் எழுச்சி. இது பரினாமத்தால் பூர்த்தியாக வேண்டும். காண்பது உண்மையில்லை. கருத்தைக் கடந்த நிலையில் உள்ள உண்மை உலகில் பிறக்கவில்லை. அதை அடையும்வரை ஒய்வில்லை என முதலில் கூறுகிறார்.

இதயம் மலர்ந்து உலகில் உலவ வரும் மனிதன் காண்பது இதயம் பெறும் உற்சாகமில்லை. இருள், துன்பம், நோய், மரணம். உலகத்தின் உடன்பாடு இருள் கவிந்த கண்கட்கு முரண்பாடாகத் தெரிகிறது எனக் கூறுகிறார். உள்ளதை உள்ளபடி ஏற்றால் கர்மம், ஐாதகம், மரணம் நிலையாகும். பரினாமம் என்பதை மனம் அறிந்து ஆத்மா ஏற்றால் உடலின் பகுதியான கரணங்கள் பரினாமத்தால் சுமுகமானால், நோய், துன்பம், மரணம் திருவுருமாறி உடல்நலம், இன்பம், மரணமிலா

அன்னைக்குரிய பிரம்மம்.

வாழ்வாகும் என்பது பூரண யோகக் கொள்கை. ரிஷிகளுக்குப் பரினாமம் தெரியும். புல், பூண்டிலிருந்து தாவரமும், விலங்கும், மனிதனும் உற்பத்தியானதை அவர்கள் அறிவர். பரினாமத்தை அறிந்தவர் அதை அதன் முடிவுவரை தொடரவில்லை. கடமையைப் பாதியில் விட்டு விட்டால் காலம் மன்னிக்காது என்கிறார். மனித குலம் தன் இலட்சியமாக சத்திய ஜீவன் பிறப்பதைக் கொண்டுள்ளது. தவ முயற்சியை இடையில் கைவிட்டால் மனித குலம் மன்னிக்காது என பகவான் எச்சரிக்கிறார்.

மனிதன் முதலில் கண்ட முரண்பாடு ஆன்மீக தத்துவத்தில் ஜூடம், ஆன்மா எனப் பிரிந்து எதிர்த்து நிற்கிறது. கடவுளில்லை என்ற நாத்திகவாதிக்கு உலகம் பலவிதமான பதில்களை இதுவரை கூறியுள்ளது. பகவான் இதற்கு ஆன்மீக விளக்கம் தருகிறார். அறிவுக்கெட்டாதது ஜீவியத்திற்குப் புலப்படும். கடவுள் சக்திமயமானவர். ஜூடமாக நாம் காண்பதும் சக்தியின் உருவம். இது ஊனக்கண்ணுக்கு விளங்காது. நாம் பிரபஞ்சத்தை எட்டினால் பிரபஞ்ச ஜீவியத்தில் ஜூடம் சக்திமயமாக மாறும். ஆன்மா சக்திமயமாக இருக்கும். இரண்டும் இணைவதைக் காணலாம் என்கிறார். சக்தியெனயிருந்தால் அதை எது உற்பத்தி செய்கிறது. மன உறுதி (will) அதை உற்பத்தி செய்யும். இங்கு உலகத்து சக்தியை மனங்ருதி உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அது இறைவனின் உறுதி (Divine Will). இந்த உறுதிக்கு வேலை வேண்டும். சிருஷ்டியும், பரினாமமும் வேலை. உறுதி ஜூட்தியத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஜூட்தியத்தை மேவிருந்தும் ஏற்படுத்தலாம், கீழிருந்தும் ஏற்படுத்தலாம். கீழிருந்து ஜூட்தியத்தைப் போராடி ஏற்படுத்த வேண்டும். எதிரானவை போராட்டத்தில் செயல்படும். மேவிருந்து ஜூட்தியம் ஏற்பட்டால் போராட்டமில்லை. ஜூட்தியம் பிரிவினையைத் தன் அம்சமாக ஏற்க முடியும். இப்பிரிவினையை முடிவாக நிலைநிறுத்த முயல்வது அகந்தை. அகந்தை கரையும்வரை ஜூட்தியம் ஏற்படாது.

பக்குவத்திற்குரிய பயன்.

சன்னியாசி ஜூட்ததை விலக்குபவன். ஆன்மாவை நாடுபவன். அவன் ஆன்மாவைக் கண்டபொழுது அது பிரம்மத்தின் வாயிலில் நிற்கிறது. அது மௌனமானது, சலனமற்றது, பிரிவினை அதைப் புண்படுத்தாது, சக்தி அதற்குச் சலனம் தருவதில்லை, மனம் அங்கு எதிரெதிரான இரட்டைகளைக் காணாது. சன்னியாசி தரிசனம் (பிரம்ம தரிசனம்) பிரம்மாண்டமானது. அதைக் கண்டபின் அவனுக்கு உலகம் நினைவிருக்க நியாயமில்லை. எவ்வளவு பெரியதானாலும் அவன் கண்ட ஆன்மா பிரம்மம் என்றாலும் அது பகுதியென்பதால் நம் யோகம் ஏற்க முடியாது. இந்த பிரம்மாண்ட ஆன்மா வாழ்வை விலக்குகிறது. பாதாளத்தை ஏற்கவில்லை, தீமைக்குப் பதிலிறுக்கவில்லை. அதனால் இது பகுதி, முழுமையானதல்ல, முடிவானதல்ல. அத்தியாய முடிவில் 4 கருத்துகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை *The Life Divine*-இன் சாரம்.

1. எல்லாம் பிரம்மம் என்பதும் ஜூட்தியம் தவிர வேறில்லை என்பதும் இணைய வேண்டும்.
2. சிருஷ்டியில் கடவுளைக் கண்ட நாம், பரினாமத்திலும் காண வேண்டும்.
3. விஞ்ஞானி ஜூட்ததை ஆராய்ந்து கண்ட முடிவு சன்னியாசி ஆத்மாவைக் கண்ட பூரணம் பெற வேண்டும்.
4. வேத கால வாழ்வு இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்தது போல் நாம் சத்திய ஜீவியத்தில் அதே ஜூட்தியத்தைக் காண வேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய அடிப்படைக் கொள்கை உபநிஷத் உண்மைகளை நிலை நிறுத்துவது. அவற்றைக் கீழ்கண்டவாறு கூறலாம்.

1. இறைவன் உலகைப் படைக்கவில்லை, அவனே உலகமானான்.
2. உலகில் தீமை படைக்கப்படவில்லை, அஞ்ஞானம் உண்டு.

வாழ்வில் விருப்பம் பூர்த்தியாவது.

3. எந்த நேரமும் இறைவன் ஆனந்தமயமாக இருக்கிறான். எந்த நேரமும் மனிதனுக்கு ஆனந்தமுண்டு.
4. உலகில் உள்ள அனைத்தும் பிரம்மத்திலுள்ளவை, பிரம்மத்திலில்லாதது உலகில் ஏழ முடியாது.
5. உலகத்தைச் சுத்திய ஜீவியம் படைத்தது, மனமில்லை.
6. மாயை மாபெரும் சுத்தி ‘மாயை’யில்லை.
7. சுத்திய ஜீவியம், மூன்றாம் நிலைக்காலம், அற்புதம் ஆகியவை அவர் கொள்கை.
8. உலகில் விரயமில்லை.
9. வாழ்வும், ஐடமும் அற்புதமானவை.
10. இருள் அடர்ந்த ஒளி, தீமை பெரிய நல்லது.

பிரபஞ்ச ஜீவியத்தில் ஐடமும், ஆன்மாவும் சுத்தியாக மாறி இணைந்தது. அவை மீண்டும் உயர்ந்து ஆன்மாவாகி பிரம்மத்தில் இணைகின்றன.

உலகில் உள்ள அனைத்தும் அப்பரம்பொருளாலானவை.

இன்று நமக்கு நிதர்சனமாக இல்லாவிட்டாலும் இதைக் கொள்கையாக ஏற்று, ஞானம் உதயமாகும்வரை இதைப் பின்பற்றுவது நம் கடமை.

(தொடரும்)

ஒஜைகேஜிங்

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 09/06/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயண்டைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

கட்டுப்படாத கட்டுப்பாடு.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

அன்றாடப் பேச்சு வழக்கு:

நம் குடும்பம் நமக்குப் பேசக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அது செய்யத் தவறினால் வயது வந்தபின் நாமே கவனித்துப் பேசக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், இதும், இங்கிதம், பதம், பக்குவம், சுவை, இனிமை வழக்கிலிருக்க வேண்டும், வயது வந்தபின் இவையில்லை என்றறிவதும், முயன்று இவற்றைக் கற்றுக் கொள்வதும் இயலாத காரியமில்லை.

கடைநிலை ஊழியர் மகன் பட்டம் எடுத்தபின் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்வதில்லை, ஏனெனில் “எனக்குப் பேச தெரியாது. எங்கள் வீட்டில் எவர்க்கும் பேசத் தெரியாது. எதையாவது சொல்லி தவறாகக் கூடாது என்று நான் பேசுவதில்லை” என்பார்.

நலிந்துபோன பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்து சிறு உத்தியோகம் செய்பவர் பெருமையாக, ‘நான் எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்ப பேசுவேன்’ என்பார்.

பெரிய குடும்பப் பட்டதாரி, “கொட்டினால்தான் தேள்” என்ற கொள்கையைக் கடைபிடிப்பவர்.

பட்டம் பெற்றபின் அழகாகப் பேசக் கற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லக் கூடாது.

சுழுகும்:

பல குடும்பங்களிடையே சுமுகம் நிலவுவதைக் காண்கிறோம். அதே போன்று வேறு குடும்பங்களில் சண்டை, சச்சரவு, பிளவு, உற்பத்தியாகி வளர்கின்றன. பார்வைக்குச் சுமுகமான குடும்பம் பண்பானதாகவும், சண்டையிடும் குடும்பம் பண்பில்லாத ஒன்றாகவும் தெரிகிறது. இதுவே நண்பர்களிடையேயும் உண்டு.

முடியாதது முடியும்.

இதில் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒன்று வசதி, பிரச்சனை ஆகியவை சிறு அளவிலிருக்கும்பொழுது சுமுகம் நிலவுகிறது. இரண்டு, வசதி அதிகமானால், பிரச்சனையின் அளவு அதிகமானால் முதலிலிருந்த சுமுகம் இருப்பதில்லை, மேலும் ஒர் அம்சம் உண்டு, எந்தக் குடும்பத்திற்கும் அளவுண்டு. இந்தப் பிரச்சனையை இந்த அளவில் கருத வேண்டும் என்ற அளவுண்டு. அந்த அளவு தெரிந்த குடும்பங்களில் சுமுகம் நிலவும். அளவை மீறினால் சச்சரவு உண்டாகும்.

குடும்ப வருமானம் ரூ.8000 வந்தபொழுது இருந்த சுமுகம் மாத வருமானம் 25,000 ஆகும் வரை இருக்கும். அதையும் தாண்டி மாதம் இலட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்தால் ஆரம்பச் சுமுகம் இருப்பதில்லை. குடும்பம் பண்பை இழந்து விட்டதாகப் பொருளில்லை. குடும்பத்தின் பண்பின் எல்லையைத் தாண்டி வருமானம் வரும்பொழுது, பண்பு பின்னணியில் போய், சாதாரணச் சுபாவும் வெளிப்பட்டு, குடும்பம் கலைகிறது. பல குடும்பங்களில் சிக்கலான பிரச்சனைகள் தோன்றாமலிருக்கும், அப்படியே 30 வருஷம் போயிருக்கும், உதாரணமாகக் குடும்பத்தில் வெளிநாடு செல்லும் சந்தர்ப்பமே கடந்த 30 ஆண்டுகளாக வரவில்லை, இன்று அந்தச் சந்தர்ப்பம் எழுந்தால், அது ஒரு மகனுக்குக் கிடைத்தால், இந்தப் பெரிய சந்தர்ப்பம் இதுவரை வாராததால் அடங்கியிருந்த பொறாமை, இப்பொழுது கிளம்பும். குடும்பம் இதன்டிப்படையில் பிளவுபடும், பரம எதிரிகளாகி விடுவார்கள். குடும்பம் கெட்டுப் போனதாக நாம் புரிந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, குடும்பம் உயர்ந்த பின் பழைய ஒற்றுமையை நீட்டிக்க முடியவில்லை என்று புரிய வேண்டும், உயர்ந்த அளவுக்குத் தேவையான உயர்ந்த பண்பில்லை என்பதே உண்மை.

ஒற்றுமையான குடும்பங்களில் புதுப் பிரச்சனைகள் பல ரூபங்களில் தோன்றும். பெரிய வைத்தியம் ஏற்பட்டால் செலவை முழுக் குடும்பமும் ஏற்றுக் கொள்வதா, அல்லது அவரையே செலவை ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்வதா என்ற

தகுதியைத் தரும் மரியாதை.

பிரச்சனை எழும். கலப்புத் திருமணம் தலை தூக்கினால், விதவா விவாஹம் எழுந்தால், 'நம் குடும்பத்தில் இதெல்லாம் எப்படி முடியும், அவரவர்கள் வேலையை அவரவர்களே பார்த்துக் கொள்ள எடும்' என்று போராட்டம் எழும்.

குடும்பம் கெட்டு விட்டது என்பதற்குப் பதிலாக, புதிய சந்தர்ப்பங்கள், புதிய பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்கும் அளவுக்குக் குடும்பம் ஒற்றுமையில்லை என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

புதிய நிகழ்ச்சிகள்:

திருமணம், அட்மினீஸ் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் நாம் பல கட்டங்களை முறையாகப் பூர்த்தி (procedures) செய்யும்பொழுது தயக்கமின்றியும், தடையின்றியும் செய்கிறோம். கேள்வி எழுவதில்லை. முதலில் குடும்பத்தில் ஒருவர் தொழில் (industry) ஆரம்பித்தால், எல்லா முறைகளையும் மறந்து, காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டு, நேரடியாக வேலையை ஆரம்பித்து, பிரச்சனை ஏற்பட்டால், உடனிருப்பவர் அனைவரையும் திட்டுகிறோம். ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கத் தேவையான procedures முறைகள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவை. அவற்றுள் எது தவறினாலும், சட்டம் பேசும்.

பழைய வாழ்வில் இதேபோல் ஆயிரம் முறைகளைப் பின்பற்றுவதை மறந்து, புதிய வாழ்வில் முறைகள் தேவையில்லை என மனம் பேசும். இதனால் பெருஞ் சிக்கலுக்குள்ளானவர் அநேகர். புதிய தொழில் ஆரம்பிப்பது, இன்றைய நாட்டு நடப்புக்குரிய புதிய வாழ்வு முறைகளை ஏற்படு ஆகிய இடங்களில், பழைய முறைகளை எப்படி இழை தவறாமல் பின்பற்றுகிறோமோ, அதேபோல் புதிய முறைகளை அலட்சியம் செய்யாமல் பின்பற்றினால் வெற்றி நிச்சயம். தோல்விக்கு வழியில்லை.

(தொடரும்)

ஏஜினேஸ்

லேசன் சுதந்திரம்.

கலப் டிவென் பயில ஓர் எளிய வழி

சமர்ப்பணன்

பள்ளியில் படிக்கும்போது சதுரங்கம், ஓவியம், நாடகம், எழுத்து, வாசிப்பு, தியானம், சிற்பம், யோகாசனம், மனோ-தத்துவம், ஆன்மீக சத்சங்கம், இலக்கிய விவாத மன்றம் என்று எனக்கு பல முக்கியமான வேலைகள் இருந்தன. இரவானால் அரசியல் கூட்டங்கள், உபன்யாசங்கள், பிரசங்கங்கள் போன்றவற்றில் பெரியவர்கள் பேசுவதை கேட்கப் போய்விடுவேன். சில சமயங்களில் வீட்டிற்கே வரமாட்டேன். ஆனால் என் அப்பா ஒருமுறைகூட என்னைக் கேள்வி கேட்டதில்லை. நானாக சொன்னால் மட்டுமே கேட்டுக் கொள்வார். முழுச் சுதந்திரம் தந்திருந்தார். அதனால்தானோ, என்னவோ தவறான பழக்கங்களின் நிழல்கூட என்னருகே வந்ததில்லை. சொந்தப் பணம் செலவழித்துப் பெட்டி, பெட்டியாக கதை மற்றும் ஆன்மீக புத்தகங்கள் வாங்க வசதி இல்லாததால், நான் வீட்டிலும், பள்ளியிலும் இருந்த நேரத்தைவிட நூலகத்தில் இருந்த நேரமே அதிகம்.

இதெல்லாம் போதாதென்று ‘அமுதம்’ என்று சிறு பத்திரிக்கையை சிலகாலம் நடத்தினேன். அதில் ‘சவுக்கடி சந்திரகாந்த்’ என்ற பெயரில் செயலின் விளைவுகளை உணராமல், கண்டதையும் கற்று பண்டிதனாகி விட்ட உற்சாகத்தோடு, அரசியல் கட்டுரை எழுதினேன். பின் பத்திரிக்கையையே நிறுத்த வேண்டியதாகிவிட்டது. இப்படிப் பாடப் புத்தகங்களோடு தொடர்பற்ற பல வேலைகளைச் செய்திருக்கிறேன்.

இவ்வளவும் செய்தபின் எப்போதாவது ஓய்வு நேரம் கிடைத்தால் பாடப் புத்தகங்களைப் புரட்டுவேன். வகுப்பில் ‘மாப்பிள்ளை பெஞ்சு’ என்று ஆசிரியர்களால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட கடைசி வரிசையில், தேர்வில் ஒருமுறைகூட வெற்றி பெறாத, அதற்கான எந்த முயற்சியும் எடுக்காத மாணவர்களோடுதான் அமர்ந்திருப்பேன். அவர்களே என் ஆப்த

நண்பர்கள். எப்போதும் பாடநூல்களைப் படித்துக் கொண்டு, மதிப்பெண்களுக்காகவே வாழும் முன்வரிசை மாணவர்களோடு பழக மாட்டேன். துஷ்டர்களைக் கண்டால் தூர் விலகி நிற்பதுதானே விவேகிக்கு அழகு?

ஆனால் என்னப்பாவின் பணியிட மாறுதல்களால் சிற்றூரில் அரைவகுப்பில் சேர்ந்து, பல ஊர்களில் பல பள்ளிகளில் படித்து, நகரத்தில் உயர்கல்வி முடிக்கும்வரை எப்போதும் மாநில அளவிலும், தேசிய அளவிலும் பல பாடங்களில் முதல் மதிப்பெண் பெற்ற நடசத்திர மாணவனாகத்தான் இருந்திருக்கிறேன். படித்த பாடங்களைப் புரிந்து கொண்டவனாகவும், விவரங்களோடு சாரத்தையும் பெற்றவனாகவும், கற்றதன் சாரத்தைத் தெளிவாக திருப்பி எழுதவும், பேசுவும் தெரிந்தவனாகவும், அன்று கற்றதை இன்றுவரை மறக்காதவனாகவும், கற்றவற்றை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துபவனாகவும் இருந்து வந்துள்ளேன். ஒருவர் தவறாமல் என் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் பிரியமானவனாக இருந்திருக்கிறேன். பல ஆசிரியர்கள் எனக்குப் பாடம் நடத்துவது தேவையற்ற வேலை என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வளவு தன்னடக்கத்துடன் நான் சுருக்கமாகக் கூறியிருக்கும் என் கல்விப் பெருமைகளுக்கான காரணங்கள் என்ன என்று ஒருமுறை யோசித்தேன். ‘பெற்றவர்கள் செய்த புண்ணியம் பின்னைகளுக்கு பிறப்பிலேயே வராமல் போய்விடுமா!’ என்று அம்மா என்னைப் போலவே தன்னடக்கத்துடன் கருத்துத் தெரிவித்தார். என் ஜாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டு ‘ராசியதிபதி சந்திரனாக இருப்பதால் உன் செயல்கள் நிலையற்று மாறிக் கொண்டே இருந்தாலும், மதியாற்றல் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். உன் லக்னாதிபதி குரு. மேலதிகமாக லக்னத்தில் புத்திமான் புதனும், ஞானவான் கேதுவும் இருக்கிறார்கள். கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்தவனாகவும், ஆடிட்டராகவும், எழுதுபவனாகவும், கலைப் பிரியனாகவும், ஞானத்தை தேடுபவனாகவும் இருப்பாய்! பரணியில் பிறந்த நீ,

தேடி வரும் ஆர்ட்.

வறுப்பு அன்பாக மாறுவது.

யோகம் பலித்தால் தரணியை ஆளுவாய்! என்று என் முழு வரலாற்றையும் ஏற்கனவே தெரிந்து வைத்திருந்த நெருங்கிய நண்பரான மலையாள ஜோதிடர் சொன்னார். என் அண்ணனும் தம்பியும் என்னைவிட நன்றாகப் படிப்பவர்கள் என்பதால் அவர்களிடம் கருத்து கேட்கவில்லை. பொதுபுத்தியால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் பல இருந்தாலும், நான் வாசித்த பழைய புத்தகமொன்று ஆரம்ப காரணமாக இருக்கக்கூடும். பழைய புத்தகங்கள் விற்கும் கடைக்கும், நான் பயன்படுத்தும் குறுக்கு வழிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

எழுபதுகளில் சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலையத்திற்கு அருகே இருந்த மூர் மார்க்கெட்டும், மைலாப்பூர் லஸ்முனை பேருந்து நிலையத்திற்கு அருகே இருந்த புத்தகக் கடையும், குறைந்த விலையில் பழைய புத்தகங்கள் வாங்க நினைக்கும் புத்தகப் பிரியர்கள் அடிக்கடி செல்லும் இடங்கள். பையில் பத்து ரூபாய் இருந்தாலும் மொத்த கடையையே வாங்கிவிட வேண்டுமென்று நெஞ்சைத் துடிக்க வைக்கும் கடைகள். நெருங்கிய விருந்தாளிகள் சில நாட்கள் தங்கிவிட்டு விடைபெறும்போது வீட்டிலிருக்கும் சிறுவர்களுக்கு அன்பளிப்பு தருவது எங்கள் குடும்பத்து வழக்கம். பத்திருப்பது ரூபாய் சேர்ந்தால் உடனே அக்கடைகளுக்குச் சென்று பைநிறைய புத்தகங்களோடு திரும்புவேன். அடுத்த சில நாட்கள் எனக்கு சிவராத்திரிதான்.

அப்படி நான் வாங்கிய நூல்களில் ஒன்று கிழிந்து ஓட்டப்பட்ட அட்டையும், பழுப்பேறிப்போன காகிதங்களும் கொண்ட வீடிலும் நிபுணன் ஆவது எப்படி? என்ற தலைப்பிட்ட நூல். எதன் சூட்சமத்தை அல்லது சார்த்தை அறிகிறோமோ, அதில் நிபுணனாகி சாதனை செய்யலாம் என்ற கருத்தை உதாரணங்களோடு நாலணா செலவில் வாசகருக்கு அறிவித்த நூல். மந்திரவாதி கவர்ந்த இளவரசியை மீட்டு மணக்க,

மந்திரவாதியோடு சிரமப்பட்டு மோத வேண்டியதில்லை. அவன் உயிர் மறைந்திருக்கும் கிளியின் கழுத்தை முறித்தால் போதும் என்பது போன்ற பல சூட்சம ரகசியங்கள் கொண்ட புத்தகமது. நூல் தந்த சாதனைக்குரிய மற்றொரு ரகசியம் கூடு விட்டு கூடு பாய்வது. புரியும்படி சொல்வதென்றால், நாம் எதை கற்றுக் கொள்ள நினைக்கிறோமோ, அதற்குள் நாம் வேறு அது வேறு என்றில்லாதபடி, நம்மை மறந்து ஐக்கியமாகி விடவேண்டும். நாம் அதாகிவிட வேண்டும். சிறிய நதி கடலில் கலந்து விட்டால், அது கடலாக மாறுவதை எவராலும் தடுக்க முடியாது அல்லவா?

சார்த்தை அறிவுது, ஒன்று கலந்துவிடுவது என்ற இரண்டு கருத்துக்களும் எனக்கு மிகவும் பிடித்துப் போய் விட்டன. படித்ததை உடனே வாழ்வில் பயன்படுத்திப் பார்ப்பது என் வழக்கமென்பதால் இனி எதிலும் நேர்மையான குறுக்குவழிகளை கண்டுபிடித்து பயன்படுத்துவது என்று முடிவெடுத்தேன். குறுக்குவழி புலப்படாவிட்டால் இருக்கவே இருக்கிறது நேர்வழி.

ஆழம், தெளிவு, ஆர்வம், உண்மை ஆகியவற்றின் மேலெழும் முடிவு, வாழ்வை காந்தமென தன்வசப்படுத்தும். முடிவை நிறைவேற்ற வாழ்வு தானாகவே முனையும். குறுக்குவழி தேட முடிவெடுத்தபின், ஒரு நாள் சென்னை அண்ணா சாலையில் ஹிக்கின்பாதம் புத்தகக் கடை வாசலில் நின்று பராக்கு பார்த்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு பெரியவர் என்னருகே வந்து ‘பசிக்கிறது. சாப்பிட ஏதாவது வாங்கித் தர முடியுமா? காச வைத்திருக்கிறாயா?’ என்று கேட்டார். புத்தகம் வாங்கி என்னரிவை வளர்த்துக் கொள்வதைவிட, சக மனிதரின் பசியைத் தீர்ப்பது முக்கியம் என்று அப்போது தோன்றியது. வெயிலாக இருந்ததால், தயிர் சாதமும், இனிப்பு லஸ்ஸியும், வாழைப்பழமும் வாங்கித் தந்தேன். அதற்கு மேல் வாங்க பள்ளி மாணவனான என்னிடம் பணமில்லை.

சிறியதற்கும், பெரியதற்கும் பொதுவான முறை.

சாப்பிட்டு முடித்தபின், ‘நிறைய புத்தகம் வாசிப்பாயோ? எல்லாவற்றையும் எப்படி நினைவில் வைத்து கொள்கிறாய்?’ என்று கேட்டார். ‘எனிதான்து எனிதாக நினைவில் நிற்கும். சிரமமானதை சிரமப்பட்டுதான் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடிகிறது’ என்றேன். ‘தெரியாதவற்றை மனம் தனக்குத் தெரிந்தவற்றின் மூலம்தான் அறிந்து கொள்ளும். ஒரு சமயத்தில் ஒன்றை மட்டுமே அது கவனிக்கும். திரும்பத் திரும்ப செய்வதை மனம் இறுகப் பற்றிக் கொண்டுவிடும். மனம் ஏற்க சிரமப்படும் பெரியதைப் பல துண்டுகளாக்கித் தந்தால் ஏற்றுக் கொண்டுவிடும்’ என்று தொடங்கி கற்றதை நினைவில் நிறுத்த உதவும் சில வழிகளைச் சொல்லித் தந்தார். ‘கற்பது முக்கியம். எப்படிக் கற்பது என்பது அதை விட முக்கியம். நான் சொல்வது முடிவல்ல, இது உனக்கு ஆரம்பம்தான். உலகில் இதுபோல எத்தனையோ முறைகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் கற்றுக் கொள்’ என்று கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டார்.

உடனே அந்த முறைகள் மூலம் என் கையிலிருந்த புத்தகத்தின் பொருளாடக்கத்தை நினைவில் நிறுத்த முயன்றேன். ஆச்சரியரமான பலனிருப்பது தெரிந்தது. சில நாட்கள் கழித்து சற்று பணம் திரண்டபின், மனம், கல்வி, கற்கும் முறைகள், கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றிய புத்தகங்கள் சிலவற்றை வாங்கினேன். என் படிப்பில் பயன்படுத்தினேன். ஒரு மாதம் சிரமப்பட்டுப் படிப்பதை ஒரு வாரத்தில் என்னால் படிக்க முடிந்தது. படித்ததை நினைவில் நிறுத்தி, தேவைப்படும்போது பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தது. முப்பது நாட்களில் முயன்று படிப்பதை ஏழு நாட்களில் எனிதாகப் படித்து விட்டால் மீதி இருப்பத்துமென்று நாட்களில் என்ன செய்வது? இலக்கியம், ஆண்மீகம், கலை, ஆட்டம், பாட்டம், கொண்டாட்டம்தான்.

அதன்பின் உலகெங்கும் இதுவரை வெளியிடப்பட்ட முக்கியமான பலநூறு புத்தகங்களைக் கடந்த நாற்பது வருடங்களில் வாசித்து, அவற்றை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்திப்

பார்த்துவிட்டேன். என் அன்பிற்குரிய பலருக்கும் அந்த முறைகளில் சிலவற்றைச் சொல்லித் தந்திருக்கிறேன். உண்மையாகப் பின்பற்றியவர்கள் அனைவருமே பெரும்பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அந்த முறைகள் நான் உருவாக்கியவை அல்ல. நான் அவ்வளவு பெருமைக்கு உரிய அறிஞனால்ல. அவை இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு இந்தியாவிலும், கிரேக்கத்திலும், சீனாவிலும் வாழ்ந்த சிந்தனையாளர்களால் தங்கள் சொந்தத் தேவைகளுக்காக உருவாக்கப்பட்டு, காலப்போக்கில் பரிணமித்து இன்றுள்ள நிலையை அடைந்துள்ளன. இன்றும்கூட பல முறைகள் மந்தனை மரபுகளால் ரகசியமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இனையை இல்லாத காலத்தில் எங்கெங்கோ அலைந்து இவற்றையெல்லாம் கற்றுக் கொண்டேன்.

தொழில்நுட்பம் வளர்ந்தும், மாறியும் வரும் நவீன காலத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப சில மாறுதல்களை இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு இந்த முறைகளில் அறிமுகப்படுத்தினேன். என்னுலகத்தால் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. நான் மாற்றி அமைத்த முறைகளை இன்றும் பல நாடுகளில் மாணவர்களும், கல்வியாளர்களும் பின்பற்றுகின்றனர். நான் இவற்றிற்கு எப்போதுமே காப்புரிமை கோரியதில்லை.

ஒரு புத்தகம், ஒரு கட்டுரை, ஒரு பாடல், ஒரு சொல் வாழ்வையே மாற்றி விடவல்லது. விமான நிலைய வாசலில் என் நண்பர் ஒருவரோடு பேசும்போது ‘ரமணர்’ என்று ஆரம்பித்தேன். அக்கணமே அவர் அனைத்தையும் விட்டு ரமணாசிரமம் சென்று விட்டார். ‘மாலைப் பொழுதின் மயக்கத்திலே’ என்ற ஒரு பாடலைக் கேட்ட பள்ளிச் சிறுவன், வீட்டை விட்டு வெளியேறி உலகப்புகழ் பெற்ற இசைக் கலைஞரானார். ஒரு மாத இதழில் வெளிவந்த இரண்டு பக்க கட்டுரை நான்றிந்த அனைத்திலிருந்தும் விடுவித்து அரவிந்த

அறிவிலுள்ள அகந்தையின் வேர்.

அகந்தை அழியும் சுரணாகதி.

அன்னையிடம் என்னைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தது. நான் வாசித்த ஒரு புத்தகம் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கல்வித்துறையில் என்னை ஆர்வமுள்ளவனாக வைத்திருக்கிறது.

இத்தனை ஆண்டுகளில் நானறிந்த கற்கும், கற்பிக்கும் முறைகளில் ஒன்று மின்னட்டை (Flashcard) முறை. மிகவும் எளிதானது. ஸைப் டிவைனை இதுவரை வாசிக்காதவர்கள் மிக எளிதில் நூலோடு அறிமுகம் செய்து கொள்ளவும், ஏற்கனவே வாசித்தவர்கள் அதை நெஞ்சில் நிறுத்திக் கொள்ளவும் உதவும் முறையிது. இந்த முறை மூலம் ஸைப் டிவைனை மட்டுமல்ல, எதை வேண்டுமானால் எளிதாக கற்றுக் கொள்ளலாம்.

சரியானபடி இந்த முறையை அறிந்து கொண்டு குழந்தை-களுக்குக் கற்பித்தால், அவர்கள் குறைந்த நேரத்தில், நிறையக் கற்றுக் கொள்வார்கள். இது போன்ற பிற முறைகளையும் அறிந்து பின்பற்றினால், படிப்பு எவ்வளவு எளிதானது, இன்பமானது, ஆர்வமுட்டுவது என்பது அவர்களுக்குப் புரியும். அவ்வாறு புரிந்து கொண்டு விட்டால், அவர்கள் கல்வியிலும், வாழ்விலும் முன்னேறுவதை எவராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

ஸைப் டிவைனை ஏன் கற்க வேண்டும்? ஸைப் டிவைன் நூலை கைப்பெட்டியில் வைத்திருந்த டாக்டர் செய்த ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சிக்கலான அறுவை சிகிச்சைகளில் ஒன்று கூட தோல்வியைத் தழுவியதில்லை. எல்லா வேலைகளையும் நிறுத்தி விட்டு, அலுவலகம் போகாமல் வீட்டில் அமர்ந்து அந்த நூலை மட்டுமே ஈடுபாட்டுடன் வாசித்துக் கொண்டிருந்தவரை நாடி ஒரு கோடி வீட்டிற்கு வந்து ‘என்னை ஏற்றுக் கொள்’ என்றது. இதுபோன்ற தர்க்கத்திற்கு பொருந்தாத பல நிகழ்ச்சிகளை பலர் பட்டியலிடலாம் என்றாலும், இப்படிப்பட்ட சில்லறைப் பொருளியல் நன்மைகளுக்காகவா ஸைப் டிவைனை வாசிக்க வேண்டும்? நூலை நாலுக்காக வாசிக்கக் கூடாதா? அரவிந்தர் என்னும் ஆசிரியரின் அணுக்கராவதற்காக

வாசிக்கக் கூடாதா? புறத்தோற்றமான நூலினுள் நிறைந்து வாழும் அரவிந்தரோடு உறவாட நூலை வாசிக்கக் கூடாதா?

ஒரு பெண்ணை காதலிப்பது பெண்ணாகி வந்த பெருந்தெய்வத்தை அறியும் வாய்ப்பு. அவள் கொண்டு வரும் நகைகளோ, வாங்கும் சம்பளமோ முக்கியமென்றானால் அதிலெல்ப்படி காதலிருக்க முடியும்?

அரவிந்த, அன்னையை அணுகினால் வேலை கிடைக்கும், கடன் தீரும் என்ற கருத்துக்களை மீண்டும் மீண்டும் கேள்விப்படும்போது, இதுதானா ஆன்மீகம் என்ற கேள்வி ஒரு கணமேனும் மனதில் தோன்றவில்லையா? அன்னையை அன்னைக்காக மட்டுமே ஏற்க வேண்டாமா? அவரை மட்டுமே எங்கும், எதிலும் காண முயற்சிக்க வேண்டாமா? அச்சமில்லை என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டோமானால் உச்சி மீது வானிடிந்து வீழ்ந்தபோதும் அச்சமில்லை என்றே கூற வேண்டும். ஒன்றை வேண்டி இறைவனிடம் பிரார்த்திப்பதில் பிழையில்லை. ஆனால், அது இரண்டாம் பட்சமாகவே இருக்கவேண்டும். இறைவனின் நோக்கத்தின்படி செயல்படும் கருவியாக நம்மை மாற்றிக் கொள்வதே முதன்மையானது.

அப்படி நம்மை மாற்றிக் கொள்ள உதவும் ஸைப் டிவைனை நெருங்க வைக்கும் மின்னட்டை முறையைப் பற்றி ஆர்வமுள்ளவர்கள் அனைவரோடும் பகிர்ந்து கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்லாமல், தமிழிலும் மின்னட்டை முறை மூலம் பயிலலாம். தினமும் பத்து நிமிடங்கள் தங்கள் செல்போனிலோ, கம்ப்யூட்டரிலோ மின்னட்டைகளைப் பார்ப்பது மட்டுமே அவர்கள் செய்ய வேண்டியது. அது முடியுமென்றால், cs@motherservice.org என்ற மின்னஞ்சலில் அல்லது 8903 8403 23 என்ற எண்ணில் என்னைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்கள் அழைப்பிற்காக அன்புடன் காத்திருக்கிறேன்.

ஏக்ஜிஜிஷன்

மனம் கடந்த மாசற்ற நிலை.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

யோகம் செய்யும் சாதகர் மனநிலை

- யோகம் சமர்ப்பணத்தில் ஆரம்பித்து, அகந்தையைக் கரைத்து, பிரபஞ்ச ஜீவனாகி, உலக மக்கள் அனைவரும் செய்யும் யோகமாக தனிமனிதன் யோகம் மாறி, சுபாவத்தையும் சரணமடைந்து, ஞானம், பக்தி, கர்ம மார்க்கங்களைச் சமர்ப்பணம் சேர்த்து இனைத்து, முழுமை பெறச் செய்து, பூர்த்தி செய்வது பூரண யோகத் தத்துவம்.
- தத்துவம் யோகமாகப் பலிக்க மனம் நேரடி ஞான மனமாக (intuitive mind) மாற வேண்டும்.
- உற்சாகம் உயிர் தருவதால் “நான் ஆச்சரியிப்பதை நான் அடைவேன்” என்ற இலட்சியத்தால் மனிதன் யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.
கீதை “யார் எதை முழு ஜீவனால் ஆர்வமாக நாடுகிறார்களோ அவர் அதுவாவார்” எனக் கூறுகிறது.
ஆஞ்சநேய உபாசகர் முகம் ஹனுமாராகிறது.
தத்துவப்படி ஆர்வத்தால் மனிதன் மரமுமாகலாம், தெய்வமுமாகலாம், பிரம்மமுமாகலாம்.
- தடைகளை எழுப்புவது மனம், பிரகிருதி.
மனத்தின் தடை - அகந்தை
பிரகிருதியின் தடை - சதவ, ரஜோ, தமஸினின்று இயற்கை வெளிப்பட வேண்டும்.
- தத்துவத்தை ஏற்று, மனம் நேரடி ஞானமனமாகி, ஆர்வத்தால் சத்திய ஜீவனாக முடிவு செய்து மனம், பிரகிருதிகளின் தடைகளை விலக்கினால் மனிதனுக்குச் சிறப்பு அல்லது செவ்விய நிலை (perfection) வருகிறது.

அகந்தையின் பெருமை.

- சிறப்பான மனிதன் சமத்துவத்தின் (equality) அடிப்படையில் நம்பிக்கையால் செயல்பட்டால் மனம் சத்திய ஜீவியமாக பரிணாமத்தால் வளர்ந்து சிகரமான திரிகால திருஷ்டியைப் பெறும்.

(இந்த ஆறு கருத்துகள் Synthesis of Yoga என்ற நூலில் கடைசி பகுதி நான்காம் பகுதியான பூரண யோகம் என்ற பகுதியின் 25 அத்தியாயச் சுருக்கம்)

- இது இறைவனின் யோகம், மனிதனுக்குரியது சரணாகதி மட்டுமே என்றார் அன்னை.
- இந்த யோகத்தை மேற் கொள்ள விரும்புபவர் பாக்யசாலிகள். இது பெரிய நிலை.

ஒரு அன்பர் இதை ஏற்று சாதகராக முன்வந்தால், யோகத்திற்குரிய சட்டங்கள் உள்ளன.

அன்பர் மனநிலை யோகப் பலனை பெறுவது.

வெறும் மனநிலையின் சிறப்பு யோகம் செய்ய பெரிய துணை. அம் மனநிலையைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே சிறிது எழுதியுள்ளேன்.

அது கடல் போன்ற ஞானம். மீண்டும் ஓரளவு எழுதுகிறேன்.

அவற்றைச் சில தலைப்புகளில் எழுதலாம். அவற்றுள் சில:

1. அன்னை என்ற நூலில் பகவான் 27 குணங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றை விலக்க வேண்டும் என்கிறார். அவற்றுள் ஒரு விஷயம் பலித்தாலும் நல்லது. ஆசை, அதிகாரம், வெறுப்பு, எதிர்ப்பு, சந்தேகம், சோம பேறி த்தனம், நம் பழுதியாத மனநிலை, எண்ணம், கருத்து, சிந்தனை என 27 குணங்கள்.

கெட்ட எண்ணத்தை விலக்குதல்

எந்த நிகழ்ச்சியை விலக்க முயல்கிறோமோ அது தீவிரமாகும்.

ஜீவனுள்ள குறை.

உதாரணமாக, சுமார் 5 அல்லது 6 வருடங்களுக்குமுன் தெரிந்தவர் ஒருவர் அறிவில்லாமல் பேசி எரிச்சலைக் கிளப்பி, வம்பு வளர்த்தார் எனக் கொள்வோம். இன்று மனத்தில் செய்யும் சோதனையின் கட்டங்கள்

- அந்திகழ்ச்சி மறக்க வேண்டும்.
- நினைவில் வரும் பொழுது எரிச்சல் கூடாது.
- அவர் அறியாமை இன்று தெளிவாகப் புரிவதால் எரிச்சலுக்கு வேகம் குறையும்.
- எரிச்சல் மறையும்.
- எரிச்சல் போய் நினைவாக எப்பொழுதாவது எழும்.
- நினைவு அறியாமை. அதனால் நினைவு வலுவிழக்க வேண்டும்.
- எரிச்சலுக்குப் பதிலாக அதே நினைவு தற்பொழுது எரிச்சல் தவறு என்ற எண்ணம் தருகிறது.
- அந்த எண்ணம் லேசாக சந்தோஷம் தருகிறது.
- சந்தோஷம் இயல்பாகி அடிக்கடி எழுகிறது.
- இந்தக் காரணமும் மறந்து சந்தோஷம் காரணமின்றி எழுகிறது. அந்த நேரம் நல்ல காரியங்கள் நடக்கின்றன. அவை உடலில் பொருளாகவும், உள்ளத்தில் மலர்ச்சியாகவும், மனத்தில் எண்ணமாகவும் எழும்.

தலைப்புகள் 27-இல் இது ஒன்று. இந்த ஒன்றில் 10 கட்டங்களுண்டு. இது போன்ற சோதனைகளை மனிதன் செய்வதில்லை. 50 வருஷம் கழித்து அந்த நிகழ்ச்சியை நினைத்தால் “இப்பொழுதும் எரிச்சல் எரிச்சலாகப் பொங்கி வருகிறது” என்பது மனித சுபாவம். ஒரு விஷயத்தில் கடைசி கட்டமான சந்தோஷம் இயல்பாகப் பொங்கி எழுந்தால் அது ஞான யோக சித்திக்குச் சமம். இவற்றைச் சரிவர செய்ய, சோதனையை மனம் ஏற்கும் பொழுது ஆழ்ந்து ஏற்று எண்ணத்தைக் கடந்து, காலத்தைக் கடந்து, மனத்தைக் கடந்து

சிறியதின் பெரிய பலன்.

ஆத்மாவின் அமைதியை அடைய வேண்டும். இந்திலையில் தீவிரமாக இடைவிடாது மனம் ஆழத்தில் முயற்சியை ஏற்றால் சிறு குழந்தைகள் சிரித்துக் கொண்டு நம்மை நோக்கி வந்து சூழ்ந்து கொள்வதைக் காணலாம்.

- எழுந்தவுடன், விழிப்பு வந்தவுடன் முதல் எண்ணமாக இது மனதில் எழுவது நினைவு மறக்கவில்லை என்று தெரியும்.
- எவரிடமும் இம்முயற்சியைப் பற்றி பேசினாலும், பேச நினைத்தாலும் அத்தனையும் மறந்து போவதைக் காணலாம்.

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை என்ற சொல் சித்தம் அழகாவதைக் குறிக்கிறது. அழகான சித்தம் அற்புதமான மனநிலை.

விளக்கம் எதுவானாலும், என்ன மனநிலை நல்லது, அதை எப்படி நாடுவது, நாடியது பலித்தால் எப்படிப் போற்றிப் பேணுவது, பேணுவதால் எண்ணம் சிறந்து உணர்ச்சியாவதைக் காண்பது, உணர்ச்சி தன் நிலையைக் கடந்த உடல் உணர்ச்சியானால் உடல் புல்லரிக்கும்.

இளைஞன் இவ்விதம் மனத்தைப் பயன்படுத்தினால் அவன் வீட்டு மனிதர், நன்பர்கள் சுற்று கூடுதலான பிரியத்துடன் நடப்பார்கள். பூரிக்கும் உடல் புளகாங்கிதமடைந்தால் அந்த நேரம் அவனைத் தேடி வந்து பழகும் பெண் அவனுக்கு ஆத்மாவில் துணையியாவாள்.

திருமணமான பெண் இம்மனநிலையிலுள்ள பொழுது கணவன் இருக்குமிடத்திலிருந்து எழுந்து வந்து மலர்ந்து இனிமையாக ஒரு சொல் சொல்வது சொல்லின் அற்புதம் விளங்கும். அது போன்ற நேரத்தையறிந்த கணவன் (அ) மனைவி பிற்காலத்தில் இனிமையான உறவு கொள்வர்.

- உறவு உள்ளத்தின் உண்மையைத் தட்டி எழுப்பும்.

உயிருள்ள குறை உயிர்ப்பிக்கும் நிறைவு.

- உறவு உயர்ந்த நேரம் உலகத்தைக் கடந்த நேரம்.
- நமக்கு ‘உடையவர்’ அந்த நேரம் எங்கிருந்தாலும் அருகே வருவார்.
- பழுத்த எண்ணம் பண்பின் சிகரம்.
- குடும்பம் இந்த உணர்வால் பக்குவம் பெறும்.

இந்த நேரம் எடுத்துப் படிக்கும் கதையில் இது போன்ற பகுதிகளைக் காணலாம். இது உயர்ந்த மனநிலை. பழைய மரபில் இது போல் மனம் ஆத்ம நெகிழ்ச்சியடையும் நேரம் சிறுத்தொண்டரை சிவனடியார் தேடி வந்து சோதனை செய்தது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும்.

அன்பர் வாழ்வில் அன்னை சோதனை செய்வதில்லை.

இது போன்ற நேரம் அன்னைக்குக்கந்த உயர்ந்த பெரிய நிகழ்ச்சி நடக்கும்.

(ஸ்தாபன அடிமட்டத்திலுள்ளவன் உச்சகட்டத்திற்குப் போவான்). அந்த நேரம் நமக்குப் பெரிய மனிதர் நல்லவர் பரிச்சயமாவார். எவரைத் தேடிப் போய்ப் பேட்டி காண முடியாதோ, அவர் வீட்டிற்கு வருவார்.

ஒரன்பர் வீட்டிற்குக் கவர்னர் வந்தார்.

மற்ற நேரம் பிரதமர் வந்தார்.

ஒரு மாதம் இடைவிடாது The Life Divine படித்து முடித்த அன்று இது அவருக்கு நிகழ்ந்தது.

மேற்சொன்ன அனைத்தையும் சுருக்கி சில சொற்களில் கூறினால்:

மனம் அன்னைக்குரியதாகும் (அல்லது)

மனம் ஆத்மீக மெருகு பெறும் (அல்லது)

மனம் சுவர்க்கமாகும்

அன்பு அழகின் சிரிப்பால் நெகிழ்ந்து அன்னையாக மலரும்.

(தொடரும்)

ஏஜெஸ்ஜிஃஃ

சிகாத்திற்குரிய தருணம்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக

சிந்தனைகள் - பாகம் 5

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 17.09.2017

5. இலட்சக்கணக்கான காவியுடை அணிந்த சன்னியாசிகளில் சரியானவர் எத்தனை பேர். ஒரு சிலர் பெற்ற சித்தியும், பலர் முயல்வதும் இலட்சியத்திற்குரியன.

பலர் முயன்று ஒரு சிலர் வெற்றி பெறுவது பொது வாழ்வில் குறிப்பிட்ட இயல்பு. முயல்பவர் அனைவரும் வெற்றி பெறுவது என்பதற்கு மேல் நாட்டில் (survival) பிழைப்பதைக் குறிக்கலாம். அங்குப் பிழைக்க முடியாமல் இறப்பவரில்லை. அந்த நிலையை சமூகம் அடைய அவர்கட்கு 400 அல்லது 500 ஆண்டுகள் ஆயின. தொழில் ஆரம்பித்து 2 ஆண்டுகளுக்குமேல் செயல்படுவது 5% என்பது கணக்கு. சன்னியாசம் நம் நாட்டில் ஆன்மீக ஜீவன். இதன் நோக்கம் மோட்சம். ஆயிரக்கணக்கானவர் காட்டில் முயன்றால் காட்டு மிருகங்கட்கு இரையானவர் சிலர். நம்பிக்கை இழந்து மனம் உடைந்தவர் பலர். அந்த நிலையில் பெண் எதிர்ப்பட்டால் அவளைச் சரணமடைவது சகஜம். சித்தார்த்தா என்ற Herman Hesse கதையில் அந்த நிலையில் நாயகனை குளித்து விட்டு வரும் பெண் சந்திக்கிறாள். அவள் அவனது இடது காலை மிதிக்கிறாள். அவன் அவள் மார்கை நாடுகிறான். ஆனால் அவன் அவளை நிரந்தரமாக நாடுவில்லை. கமலா என்ற தாசியை நாடி ஒரு மகனைப் பெற்று அவளை விட்டு வருகிறான். மனம் வளரும்முன் மனம் நாடும் பெண்ணை மறுத்தால் அது எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் பரவி, மனம் முதிர்ந்து பழுக்கும்முன் கொள்ளும் சன்னியாசம் காவியுடையுடன் போகும். கேரளாவிலிருந்து மௌனி சாது ஜெர்மன் போனார். 2 பெண்கள் ஒரு இளைஞர் சிஷ்யராயினர். பாண்டி

மலரும் எண்ணம்.

வந்தார். பிரபலமானார். ஒருத்திக்குப் பின்னை பெற்றார். ஆசிரமம் வந்தார். காவியை எடுத்து விட்டு வாழ்ந்தார். பிரபலமானார். மீண்டும் ஜெர்மனிக்குப் போய் சிறை சென்றார். இந்திய ஆன்மீகம் இளைஞருக்குக் கவர்ச்சி தருவது. கவர்ச்சி எளிதில் மறையும். வாழ்வு பல அமசங்களுடையது. உணவும் உடையும் எனியன் என்றாலும் தானே கிடைப்பது அரிது. இருக்க இடம் மரத்தடியென மனம் ஏற்காது. மெளனி சாது ரயில்வே ஸ்டேஷனில் தூங்குவார். செலவு குறைவானாலும் அந்த பணமும் தானே வர மறுக்கும். 1910 முதல் 1920 வரை பகவான் ஏராளமான பணம் பெற்றார். அளவுகடந்து செலவு செய்தார். பெரிய வீடுகளில் குடியிருந்தார். எனினும் சாப்பாட்டுக்கும் கஷ்டம் வந்தது. கிழிந்த உடையை உடுக்கும் நேரமும் வந்தது. சன்னியாசத்தைப் பூரண யோகம் ஏற்கவில்லை. என்றாலும் சன்னியாசம் என்பதை இலட்சியமாகக் கருதினால் ஆயிரத்தில் ஒருவரால் அதை நாட முடியாது. மனம் தான் தினைக்கும் வாழ்வை மறுப்பது, குறிப்பாகப் பெண்ணை விட்டு வலிய விலகுவது சுபாவத்திற்குரியதில்லை. ஆசையை மீறி, சுபாவத்தை மறுத்து தவத்தை மேற்கொண்டால் தவம் பலிக்க மறுக்கும். மனித குலம் நாடிய ஆயிரம் விஷயங்களில் தவம் தவசிரேஷ்டருக்குரியது. ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகத்தில் Ph.D. பெற்று அங்குப் புரோபசராக இருப்பது இன்று வாழ்வில் ஒரு உச்சகட்டமாகக் கருதப்படுகின்றது. உலகில் இந்த நிலையில் உள்ள எவரும் மேற்கொள்ள முடியாதது தவம். எந்தத் தவசியும் இந்தப் புரோபசராக விரும்பினால் அது அனைவர்க்கும் பலிக்கும். தவம் வாழ்வைத் துறந்து பெறுவது. அதை வாழ்வின் சாதனையோடு ஒப்பிடக்கூடாது. மனிதனால் பெண்ணை அனுபவிப்பது போல் எதையுமே அனுபவிக்க முடியாது. இறைவனை மனிதன் சிறப்பாக அனுபவிக்கப் பயன்படுபவன் பெண். துறவறம் அதை மறுப்பது. பிரம்மத்தை சித்திக்கும் மனிதனும் பெண்ணுடன் உடலில் ஜக்கியமாவது போல் இறைவனுடன் ஆத்மாவில் ஜக்கியமாகிறான். எல்லாத்

உச்சிக்கு உயர்த்தும் உன்னதம்.

தமிழிலக்கியமும் பெண்ணைன் அழகை, அவள் தரும் இன்பத்தின் ஆழத்தை அவளுறுப்புகள் மூலமாக வர்ணிக்கின்றன. பெண்ணைன் முக்கியத்துவம் கருதி கடவுள்களுக்கும் பெண்ணை மனிதன் கற்பித்தான். மனித குலம் நீடிக்க 700 கோடி மக்களைத் தெய்வம் உற்பத்தி செய்தது. தேற வேண்டியது மனிதன். அதற்குத் தேவைப்பட்டது பல நூறு கோடிகள். சத்திய ஜீவன் ஒருவன் பிறக்க பூமியே தவத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். 700 கோடி மக்களில் ஒருவன் சத்திய ஜீவனாக வேண்டும். அது நடக்க அதற்கு முன் ஜகத்குரு உருவாக வேண்டும். பெண் ஆணைப் பூர்த்தி செய்வதுண்டு. அதற்கு அவனால் பிரதி பலன் செய்ய முடியாது. அவனால் அவளுக்குச் செய்ய முடியாதபடி அவன் உடலின் தேவைகளை உள்ளத்தின் ஆசைகளை மனம் விழையும் கருத்துகளை ஆத்மா நாடும் மெளனத்தை அவள் கொடுக்கிறான். ஒரு பிரெஞ்சு ஓவியன், உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஓவியங்களில் ஒரு கோடு போட்டால் அவை அடுத்த கட்டசிகரங்களை எட்டும். அந்த உற்சாகம் அவனுக்குத் தருவது அவன் மனனவி. அவளுக்கு அவன் மீது பிரியமில்லை. வேறொருவன் அவளுக்கு உரியவன். தெருவில் வந்து அவன் சீட்டியடித்தால் அவள் அவனிடம் ஒடி விடுவாள். கணவன் ஏமாறுவான். இது ஒரு ஆங்கிலக் காவியம். தன்னிடம் உண்மையில்லாத மனைவியின் ஸ்பர்சம் தந்த உற்சாகத்தால் அவன் உலகப் பெரு ஓவியங்களை ஒரு கோடு போட்டு உயர்த்த முடியும் எனில் அவள் அவனுக்கு உண்மையானால், அவள் மேல் அவனுக்குக் கனியும் காதல் எத்தகையதாக இருக்கும்? இலக்கியம் இது வரை அக்காதலை காவியமாக வடித்ததில்லை. அதை Romance என்கிறோம். காதல் என்ற சொல்லின் புனித உயர்வு அது. எத்தனை பேர் உண்மையில் துறவி என்பது தலைப்பு. எத்தனை பேரால் உண்மையாகக் காதலிக்க முடியும், அல்லது காதலை ஏற்க முடியும்?

(தொடரும்)

ஓஜிஜெஜிள்

எல்லையைக் கடந்த தெளிவு.

விடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

குட்சமம் சக்தி வாய்ந்தது. நமக்குள் குட்சம சக்தியை முறைப்படுத்தி, நிர்வாகம் செய்வது யோகம் எனப்படும்.

நாம் பிரார்த்தனை செய்வதுடன் நம் வேலை முடிந்து விடுகிறது என நினைக்கிறோம். பிரார்த்தனை செய்வதோ, பிரச்சனை தீர்வதோ முக்கியமல்ல. பிரச்சனை நமக்கு என்ன அறிவைத் தந்தது, எவ்விதமான அனுபவத்தை நாம் பெற்றோம், என்ன தத்துவத்தைத் தெரிந்து கொண்டோம், இது போன்ற பிரச்சனை இனி வராத அளவுக்கு நாம் விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டோமா என்பதே இங்கு முக்கியம். இது சுய அறிவு பெறும் அக ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம். விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டதற்கு அறிகுறி அப்படிப்பட்ட பிரச்சனை மீண்டும் நம்மை தீண்டக் கூடாது. அது மட்டுமில்லை. சூழல் மாறி பிரச்சனை தீர்ந்து வாய்ப்பு எழவேண்டும். அது திருவுருமாற்றம் நிகழ்ந்ததற்கு அடையாளம்.

அனுபவம் என்பது அக அனுபவம் புற அனுபவம் என்று இருவகைப்படும். புற உலகில் நாம் பொருட்களுடனும், மக்களுடனும், பலவேறு வகையான நிகழ்வுகளுடனும் செயல் பரிமாற்றம் நிகழ்த்துகிறோம். அகத்தில் எண்ணங்களாலும், உணர்வுகளாலும், புலன்களாலும் அனுபவம் பெறுகிறோம்.

ஒவ்வொன்றிலும் எழுவாய் என்பது ‘நான்’ எனப்படுவதே. வெளியில் இந்தப் பழத்தை நான் காண்கிறேன். அது எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. எனக்கொரு எண்ணமுண்டு; இங்கே எண்ணம் என்பது அகத்தில் இருக்கிறது; பழம் எனக்குப் புறத்தே உள்ளது. ஆயினும் இரண்டிலும் எனக்குப் பற்று உண்டு. புறத்தே உள்ள ஒரு பொருளை நான் விரும்பலாம்; அதை நீங்கள் விரும்பாமலிருக்கலாம். எனக்குப் பிடித்த என் எண்ணமொன்று நீங்கள் விரும்பத்தகாததாய் இருக்கலாம். உங்களுக்கு வேறொரு

எண்ணம் பிடித்திருக்கலாம். சுதந்திரமான எந்த உணர்விலோ, கருத்திலோ புறப்பொருளிலோ உங்கள் பற்று இருக்கலாம். இப்போது நம்மிடம் உள்ளவை மூன்று - நான், என் எண்ணம், நானல்லாதது (அ) எனக்குப் புறத்தே உள்ளது.

இவற்றைத் தாண்டிய ஒரு விஷயம் உண்டு. அறிபவனையும், அறியப்படுவதையும், அறிவையும் ஓன்றாக்கும், அனைத்து அறிவிற்கும் பின்னால் இருக்கும் பேரறிவெனப்பட்டது. தொடர்ந்து அது ஒருபோதும் ஏற்றப்படாத, இனி அணைக்கப்பட மாட்டாத விளக்கனப்பட்டது. ஒளிதருவது மட்டுமன்றி பொருட்களை ஒளிரச்செய்யும் அது எப்போதும் முடிவிலா சாட்சியாகப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அனைத்து மாற்றங்களுக்கும் பின்னால் உள்ள மாற்றமில்லா ஒற்றை மெய்மை அது. அதைத் தீண்டும் அனுபவம் பெற்றால் வாழ்வின் எல்லாக் கிடைநிலை ஆர்வங்களையும் உயர்த்தி செங்குத்தாக்கும் வகையில் நம் அகத்தை நிறைக்கும் பேரொளியாக உள்ளது அது.

அது ஒருபோதும் அழிவதில்லை. நம் அனுபவத்தால் வளர்ந்து கச்சிதம் அடைகிறது. அகத்தில் உதிப்பனவற்றையெல்லாம் அவ்விறைக்கே அளிக்கும் வகையில் அன்பும் பக்தியும் கொண்டு அதைச் சரணடையும் ஆர்வம் அதை உள்ளிருந்து எழுப்பி ஒளிரச் செய்யும். உண்மையில் புறப் பொருட்களை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்ளவும் அதில் ஆனந்தத்தை அடையவும் அந்தப் பேரொளியான ஆன்மாவே காரணமாகிறது.

நமக்கும் இம்முழுமை அனுபவத்திற்கும் இடையே வருவது எது? இது என் நமக்கு எப்போதும் இருப்பதில்லை?

நம் பிரிந்த செயல்பாடுதான் இவ்வனுபவத்திற்குத் தடை.

புறத்தே உள்ள அனைத்தும் நம் அனுபவத்தை மூன்றாகப் பகுப்பதற்கென அறிமுகம் செய்யப்படுவன. அறிபவன்,

அன்னையின் தருணத்தின் ஆன்மீக மனம்.

அறியப்படுவது, அறிவு என்றும்; பார்ப்பவன், பார்க்கப்படுவது, பார்வை என்றும்; நடிகன், நடிப்பு, நடிக்கப்படுவது எனவும் முழுமூன்றாண்டுகள் உள்ளும் புறமும் நிகழ்கின்றன. இம்மூன்றும் ஒன்றாகி செயல் ஒருங்கிணைந்தால் நம் புறமும் அகமும் ஒன்றுபோல் இருப்பதைக் காணமுடியும். இந்த ஒருமையையே நாம் இங்குக் குறிப்பிடுகிறோம்.

நம் வாழ்வு கூறுபடுத்தப்பட்டு பொருளாற்ற வகையில் துண்டுகளாக எங்கும் சிதறிக்கிடக்கையில், இந்த ‘ஒன்றின்’ ஒளி, வெள்ளம் போல் பெருகி நம் பிரிவுகளைத் திணறாத்துக்கச் செய்து ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் பெரும் பொருள் கொண்ட ஒன்றாக இணைக்கக்கூடும். ஒவ்வொரு மணல் துகளும் மதிப்பிடமுடியாத முத்தாகும். இதுவே மெய்யான மகிழ்வெனப்படுகிறது. இதையுணர்கையில் நாம் காலத்தின் போக்கைக் கடந்தவர்களாவோம். அந்திலையில் ஒவ்வொன்றும் காலமற்ற, நிரந்தர மெய்மையாகிறது.

பெரும் சத்தியத்தைக் கண்டவர்கள்கூட இம்மெய்மையின் வெவ்வேறு கூறுகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிப்பதை நாம் காணகிறோம். ஒருவர் காரணமே மெய்யென்றும், ஒருவர் காரியமே மெய்யென்றும், மற்றொருவர் இரண்டுமல்ல அதிலிருந்து நீங்கள் பெறும் பலனே மெய்யென்றும் கூறுவர். இவ்வாறான மாறுபட்ட அனுகுமுறைகள் மக்களிடையே ஜயம் எழக் காரணமாகின்றன. இருள், ஜயம், அச்சத்தின் இருண்ட வர்ணங்களால் நம் அகம் கறைப்பட்டிருக்கும் என்றால், அந்த அகத்தைக் கொண்டுதான் நாம் உலகைப் பார்க்கிறோம் என்பதால், இவ்வுலகும் பெரிதும் அச்சமூட்டுவதாகவே இருக்கும். மனதில் அத்தகைய கறையேதும் இல்லாதபோது இவ்வுலகை புத்தம்புது மலர்கள் கொண்டு அழகுறத் தொடுத்த மாலையாக நாம் காண்போம். அப்போது இதன் வடிவும், செயலும், அதன் அனுபவமும் இவ்வுலகை அன்பு நிறைந்ததாகப் பெரும் ஞானமெனக் கொண்டாடத்தக்க மெய்மை நிறைந்ததாக ஆகிறது.

முழுநேர விழிப்பை விலக்கும் சூட்சும்.

மெய்மையை இணைக்கும் மூன்று கூறுகள் உள்ளன. ஒன்று சத் எனப்படும் இருத்தல். நான் இருக்கிறேன், நீங்கள் இருக்கிறீர்கள், இந்த இருக்கை இருக்கிறது, வீடு இருக்கிறது, வானம் இருக்கிறது, உலகு இருக்கிறது. இவையெல்லாம் இருத்தல் எனும் ஒற்றைத் தலைப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்படலாம். இருப்பவை எல்லாம் இருக்கின்றன என்பது ஒரு மெய்யான இருத்தலைக் குறிப்பது - சத் எனப்படுவது.

அடுத்து, என் இருப்பை, உங்களது இருப்பை, உலகின் இருப்பை நான் அறிகிறேன். ஆகவே எல்லாம் தழுவிய ஒரு ‘இருப்புணர்வு’ என்னில் இருக்கிறது. அதில் இல்லாததை நான் ஒரு போதும் அறியப்போவதில்லை. நல்லது-தீயது, ஒன்று-பல, பெரிது-சிறிது என்பவை எல்லாம் அடங்கிய இந்த இருப்புணர்வு ஒரு அறிவு மட்டுமே. அது சித் எனப்படுவது. ஆக, அனைத்தும் உள்ளடங்கிய ஒரு இருப்பும், அனைத்தும் உள்ளடங்கிய ஒரு அறிவும் நம்மிடம் உள்ளது.

மூன்றாவதாக, என் இருப்பை நான் மதிக்கிறேன், உங்கள் இருப்பை நீங்கள் மதிக்கிறீர்கள். ஏதோ ஒரு வகையில் எல்லாமே மதிப்புறுகின்றன. இவ்வெல்லா மதிப்புகளும் நம் சொந்த மகிழ்வால் அளக்கப்படுகின்றன. இது ஆனந்தம் எனப்படுவது. ஆக, நம்மிடம் சத் - இருப்பு, சித் - அறிவு, ஆனந்தம் - மதிப்பு (Value) மூன்றும் உள்ளன. அனைத்தையும் சேர்த்து, மொத்த மெய்மையும் சச்சிதானந்தம் எனப்படுகிறது. சச்சிதானந்தம் மனிதனில், நம்மில் செயல்படும்போது இம்மூன்று கூறுகளும் நாம், நம் அறிவு மற்றும் பொருள் என மூன்றாகப் பிரிந்து செயல்படுவதை ஆரம்பத்தில் கண்டோம்.

சச்சிதானந்தம் எனும் உணர்வு ஒருவருக்குள் ஊடுருவக் கூடும். பிரிவினை மற்றும் வேறுபாடுகள் இல்லாதபோது மட்டுமே அது பெருமகிழ்வை அளிப்பதாக இருக்கும். ஆனால் இருத்தல், அறிதல், மதிப்பு என்பனவற்றின் பொது

மனம் அழிந்தால் புத்தி புறப்படும்.

உணர்வில்லாமல் நாம் பொருட்களை தனிப்பட்டவைகளாகக் காண முனைகிறோம். அவை துண்டுகளாக்கப்படும்போது நமக்குக் கிடைப்பவை பகுதியான அறிவு அல்லது குழப்பம். மெரிடனுக்கு வந்த டார்சிக்கு எலிசபெத்தைக் கண்டதும் ஏற்பட்டது அதே குழப்பம்தான். என்ன பேசுவது, எதைச் சொல்வது எனப் புரியாமல் ‘பரவாயில்லை’ என்றான். அவன் ‘சத்’தாகவும், அவன் அறிவு ‘சித்’ ஆகவும், எலிசபெத் அவையிரண்டையும் மதிப்பிடும் ‘ஆனந்தம்’ ஆகவும் இங்கு கொள்ளப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் இவை பிரிந்து வலி, வேதனை, குழப்பம் ஏற்பட்டாலும் முடிவில் இவை அவனுள் ஒருங்கிணைந்து ஒன்று சேர்கின்றன. வேதனையான தருணங்கள் மாறி ஆனந்த அனுபவமாகின்றன. இது போன்ற அனுபவங்கள் நம்மில் கிரகிக்கப்பட்டு நம் ஆன்மா வளர்ச்சி பெற உதவுகின்றன. ஒவ்வொரு முறை நாம் பெறும் அனுபவமும் ஒரு சிறிதளவு சக்சிதானந்தத்தை நம்முள் சேர்க்கிறது எனலாம். அல்லது ஒவ்வொரு அனுபவத்தையும் ஆனந்த அனுபவமாக்கும் போது நாம் சிறிதளவு சக்சிதானந்தத்தை நம்முள் உணர்கிறோம் என்று கூறலாம்.

எப்போதைக்குமான ஒருமை உணர்வொன்றை வளர்த்துக்கொண்டால் மட்டுமே நாம் பிரிவினையால் ஏற்படும் இக்குழப்பத்தைத் தவிர்க்க முடியும். தன்முனைப்போடு தீவிரமாக நம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும்போது இத்தகைய கூறுகளாக்கும் முறையிலேயே நாம் அனைத்தையும் காணகிறோம், சக்சிதானந்தத்தை உணர்வதேயில்லை. விருப்பு, வெறுப்புகளால் கறைப்படாமல் அனைத்தையும் காணும் சாட்சியின் பார்வையில் வாழ்வை அனுகும்போது நம்மால் அனைத்திலும் நம் நன்மையை, பொது நன்மையை, உலகில் காரணமற்ற ஆனந்தத்தைக் காண முடியும்.

(தொடரும்)

ஒழிஞ்செலை

நாடுவது அன்னை, விலகுவது மனிதன்.

அன்பர் அனுபவம்

திரு. S. இன்பராஜன், திண்டுக்கல்

கொடுத்தாட்சிகாண்ட அன்னை.

ஸ்ரீ அரவிந்த அன்னையின் மலர்ப் பாதங்களுக்குக் கோடானு கோடி நன்றியினைச் சமர்ப்பணமாக்குகிறேன். தவத்திரு ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் ‘நல்லது மட்டுமே நடக்கும்’ என்ற கட்டுரையை அருளமுதம் என்ற புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கின்றார். நாங்கள் அன்னையை வணங்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து எங்கள் குடும்பத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என வாழ்வில் அன்னையின் அருள் செயல்பட்ட ஓர் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறேன்.

நான் 1999-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் தலைமையாசிரியர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டேன். ஓய்வு பெற்றவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் ஏப்ரல் மாதம் Treasury office-க்குச் சென்று (musterling) கையெழுத்திட வேண்டும். நான் என்னுடைய pension புத்தகத்தை என பிரோவில் வைத்திருந்தேன். 2005-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் என pension புத்தகத்தை பிரோவில் தேடிய பொழுது காணவில்லை. ஏப்ரல் 24 தரிசன நாளுக்காக வீட்டில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களையும் வெளியில் எடுத்து வைத்து சுத்தம் செய்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து என pension புத்தகத்தைத் தேடினேன். கிடைக்கவில்லை.

‘Mother begins where man ends’ என்று ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் எழுதியிருக்கின்றார். அன்று நான் என் சக்தி முழுவதையும் செலவழித்துவிட்டு அன்னையிடம் சரணாகதி அடைந்து விட்டேன். மேல் மாடியில் centre கட்டிக் கொண்டிருந்தோம். மறுநாள் காலை 10 மணிக்கு வீட்டிற்கு

கட்டுப்பாடு தானே கட்டுப்பாடு.

வந்த engineer என்னிடம் சென்டர் plan 2 எடுத்து வரச் சொன்னார். நான் பீரோவைத் திறந்த போது plan-க்கு மேல் pension புத்தகம் இருந்தது. நான் அந்தப் பீரோவில் பல முறை தேடியிருக்கிறேன். புத்தகம் அங்கு இல்லை. எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அன்னையின் பொற்பாதங்களில் சரணடைந்துவிட்டேன்.

இரண்டு மாதம் கழித்து என் State Bank Pass Book காணாமல் போய்விட்டது. எனது பழைய pass book-ஐ State Bank-க்கு எடுத்துச் சென்று புது pass book பெறுவதற்கான விவரங்களைக் கேட்டு வந்தேன். வீட்டிற்கு வந்தவுடன் ஒரு சிறிய பையில் பழைய pass book-ஐ வைத்து ஒரு hanger-இல் தொங்க விட்டேன். மறுநாள் காலையில் பையை எடுத்தபோது என்னுடைய பழைய pass புத்தகத்துடன் என்னுடைய காணாமல் போன pass book இருந்ததைப் பார்த்து தினைக்கு விட்டேன். அன்னையின் கருணையை என்னவென்று சொல்வது. அன்னைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து விட்டேன்.

ஒலிமினேஷன்

ஜீவிய மணி

‘இறந்தவர்களை ஏரிக்கும் பழக்கம் நல்லதல்ல. அடக்கமே செய்ய வேண்டும்’ என அன்னை சூறுகிறார்கள். ஒருவர் இறந்தபின் அவரது உயிர் தீயின் சுடும் உணர்வை அறியும். உயிர் அவருடவில் ஏழ நாட்களிலிருப்பதால், அவர் உடலைச் சுட்டால் அவ்வுயிர் அதிர்ச்சியடைகிறது. “அப்படி அதிர்ச்சியடைந்த பல உயிர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிட்டு இருக்கின்றன” என்கிறார் அன்னை.

கட்டுப்பாடுகளின் நிர்வாகமில்லை. தானே கட்டுப்பட்டவன் நிர்வாகம் செய்வான்.

நெருக்கடிகளே நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துகின்றன

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 14.01.19 (Mambalam Centre)

இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் கொடுத்து விட்ட பிறகு, அதே சுதந்திரம் தனக்கும் வேண்டும் என்று கேட்ட இலங்கை, பர்மா, ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஆங்கில காலனிகள் என்று இவை எவற்றையும் மறுக்க முடியாமல் மேற்கொண்டு பல நாடுகளுக்கும் இங்கிலாந்து சுதந்திரம் கொடுக்கும்படி ஆகிவிட்டது. அரசியலில் இப்படி ஒரு நெருக்கடி வந்து இப்படி ஒரு முன்னேற்றம் வந்தது என்றால், பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒரு பெரிய நெருக்கடி வந்து, அதன் வழியாகவும் பெரிய முன்னேற்றம் வந்தது. 1929-ஆம் ஆண்டு கடும் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு உலகப் பொருளாதார உற்பத்தியைப் பாதித்து விட்டது. முதலாளித்துவம் அழியும், சோஷலிசம் பிறக்கும் என்று காரல் மார்க்ஸ் அவர்கள் சொல்லியது உண்மையாகிவிடும் போலிருந்தது. நிலைமையைச் சீர் செய்யாமல் காலம் கடத்தியதால், பல ஜூரோப்பிய நாடுகளில் சோஷலிச புரட்சி வெடிக்கக் கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டது. முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கே தலைமை தாங்குவது அமெரிக்காதான். அந்நாட்டிற்கு அப்போது அதிபராக இருந்தவர் ஞாஸ்வெல்ட் அவர்கள். நிலைமையின் கடுமையை உணர்ந்த ஞாஸ்வெல்ட் அவர்கள், சோஷலிசம் என்னென்ன மாற்றங்களைக் கொண்டுவர விரும்பியதோ, அதையெல்லாம் அமெரிக்க ஜனநாயக ஆட்சியிலேயே கொண்டு வந்து விட்டார். அதாவது எட்டு மணி நேர வேலை, குறைந்தபட்ச ஊதியம், லேபர் யூனியன் அமைத்துக் கொள்ள உரிமை, strike செய்வதற்கான உரிமை, pension பாதுகாப்பு, P.F. சலுகை என்று ஊழியர்களை என்னவெல்லாம் சந்தோஷப்படுத்துமோ அதையெல்லாம்

யோகம் பிறவியின் கட்டுப்பாடு.

செய்துவிட்டார். அமெரிக்கா இதையெல்லாம் செய்து சோஷலிசப் புரட்சியை தவிர்த்தது என்று உணர்ந்த ஐரோப்பிய நாடுகளும் அடுத்தடுத்து இந்த மாதிரி சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து தத்தம் நாடுகளிலும் சோஷலிச புரட்சி வெடிக்காமல் பார்த்துக் கொண்டன. நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்பதை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் கடும் வீழ்ச்சியை சந்தித்து இருக்காவிட்டால், இந்த சோஷலிச சீர்திருத்தங்களே உலகில் வந்திருக்காது. முதலாளித்துவம் தான் அருமையாக வேலை செய்கிறதே இப்படியே இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்று விட்டு இருப்பார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் சோஷலிச புரட்சியை தவிர்ப்பதற்காகவே எல்லா ஜனநாயக நாடுகளும் சோஷலிச அணுகுமுறைகளை மேற்கொண்டுள்ளன. சோஷலிசம் நம் நாட்டில் எப்படி வந்தது என்றெல்லாம் சிந்திப்பதில்லை. சோஷலிச சலுகைகளை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அதோடு சரி என்று இருக்கிறது.

நெருக்கடி வந்தால்தான் மானிட சமூகம் முன்னேறுகிறது என்று நன்றாகவே தெரிகிறது. அம்மாதிரி நெருக்கடி கொடுக்கக் கூடிய சூழல்தான் தற்போது நிலவுகிறது. உலகில் அனு ஆயுதப் போர் வெடிக்கும் அபாயம் உள்ளது. வடகொரியா அப்போதைக்கப்போது அனுகுண்டை வீசி, ஜப்பானை தாக்குவேன், தென் கொரியாவை தாக்குவேன், அமெரிக்காவின் மேற்கு கடற்கரையில் உள்ள சான் பிரான்சிஸ்கோ மற்றும் லாஸ் எஞ்சலஸ் போன்ற நகரங்களைத் தாக்குவேன் என்று மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. 1999-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் காஷ்மீரில் கார்கில் என்ற இடத்தில் மோதிக்கொண்டன. பாகிஸ்தான் அனு ஆயுதங்களை பயன்படுத்தத் தயாராகிவிட்டது என்ற செய்தி அமெரிக்க அதிபர் கிளின்டன் அவர்களுக்கு எட்டியது. அதிர்ச்சியடைந்த அவர் உடனே பாகிஸ்தான் அதிபர் நவாஸ் ஷேர்ஹாஃப் அவர்களைத் தொடர்புகொண்டு (மொபைல் போன்) இப்படிப்பட்ட

**சுயக்கட்டுப்பாடு தானே வரும் என எதிர்பார்ப்பது
இலவு காந்த கிளியாகும்.**

ஆபத்தான காரியத்திலிருந்து உடனடியாக பின்வாங்குமாறு அறிவுறுத்தினார். நல்ல வேளையாக ஷேர்ஹாஃப்பும் அதற்குக் கட்டுப்பட்டார். இல்லாவிட்டால் காஷ்மீர் சின்னாபின்னமாகி இருக்கும். இப்படிப்பட்ட அணுகுண்டு ஆபத்தை இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் எதிர்நோக்கி இருப்பதால், அதிபர் கிளின்டன் அவர்கள் இவ்விரு நாடுகளும் Nuclear flash point ஆக உள்ள நாடுகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். தென்சீனக் கடலை சீனா முழுவதும் தனக்குச் சொந்தம் என்று உரிமை கொண்டாடுகிறது. அதே கடலில் எங்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்று வடகொரியா, தென் கொரியா, பிலிப்பைன்ஸ், தைவான் மற்றும் ஐப்பான் போன்ற இதர நாடுகளும் உரிமை கொண்டாடுகின்றன. இந்த பதற்றம் மோசமடைந்தால், அது அனுகுண்டு வெடிப்பில் போய் முடியலாம். Climate change என்று ஒரு பெரிய problem உலகில் தலையெடுத்திருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று டிகிரி உங்களம் அதிகரித்தால்கூட துருவப் பிரதேசங்களில் உள்ள பனி எல்லாம் கரைந்து கடல் நீர்மட்டம் அதிகரித்து கடலோர நகரங்கள் மழுகும் அபாயம் உள்ளது. அப்படி மழுகுக் கூடிய நகரங்களில் சென்னையும் ஒன்று. இப்படி உங்களம் அதிகரிக்காமல் இருக்க உலக நாடுகள் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டாக வேண்டும் என்ற கட்டாயம் வேறு வந்துவிட்டது.

(தொடரும்)

எஃகைஃகை

ஜீவிய மணி

தெய்வ நம்பிக்கை, அன்னை மீது நம்பிக்கை என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அன்னையிடம் பொறுப்பினை முழுவதுமாகக் கொடுத்துவிட்டு, முயற்சியை மட்டும், வேலைகளை மட்டும் நாம் சிறப்பாகச் செய்யப் பழகிக் கொள்ளுதல் ஒரு பெரிய தவ முயற்சி. பலித்தால் புண்ணியம். அதுவும் பலிக்க அன்னைக்கு நாம் பிரார்த்தனை செய்யலாம்.

**தாழ்ந்த சம்பந்தம் குடும்பத்தை அழிக்கும்.
அதையும் காக்கும் அதிசயம் அன்னையின் அருள்.**

நாறு கோடி

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

1920-இல் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பிராமணர் அல்லாத குடும்பங்களில் மொத்தம் மூன்று M.A. படித்தவர்களே இருந்தனர். அதே மாவட்டத்தில் இன்று பணக்கார பிராமணர் குடும்பங்களில் இளைஞர்கள் ஒரு டிகிரி கூட வாங்க முடியாதவர்கள் உள்ளனர். அந்நாட்களில் ஒரு ஏக்கர் தரிசு நிலம் ஒரு ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் விற்றது. இன்று அதன் சராசரி விலை 25 லட்சம். 100 கோடி சம்பாதிப்பது என்பது இன்று ஒரு டிகிரி வாங்குவது போன்றது. உண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் அவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்கின்றனர் என்பது உண்மை என்றாலும் நூற்றுக்கணக்கானவர் சம்பாதிப்பதில்லை என்பதும் உண்மை. பல வியாதிகளுக்கு மருந்தில்லாமல் குணப்படுத்த முடியாத காலம் ஒன்று இருந்தது. இன்று அதிகப்பட்சமான வியாதிகள் வெறும் டயட்டால் மட்டுமே குணப்படுத்தப்படுகின்றன. சராசரிக்கு மேற்பட்ட மனிதன் அன்னையிடம் வந்தபின் இன்று அவனைத் தேடி நாறு கோடி கேட்காமலே வரும் நேரம் தற்சமயம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் அன்பர்களிடையே அது பெருமளவில் நடப்பதாக நாம் இன்னும் கேள்விப்படவில்லை. இக்கட்டுரை நாறு கோடி சம்பாதிக்கும் ஆர்வமுள்ள அனைத்து அன்பர்களுக்கும் அவர்கள் அதிகப்பட்சமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கட்டுப்பாடுகளை விடக் குறைந்த அளவே தேவைப்படும் விதி முறைகளின் மூலம் இதை அடைவதை விளக்குகிறது. இன்று ஒரு சராசரிக்குக் கீழுள்ள மனிதன் குறைந்தபட்ச முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் இதைச் சாதிக்க முடியும். அதை விட அதிகமாக அவன் செய்வதற்கு ஏதாவது உள்ளதா என்றால், எதைச் செய்ய வேண்டும்

பக்திக்கு அன்னை எழுதியவை புரியும்.

என்பதை விட எதைச் செய்யக் கூடாது என்பது மிக முக்கியம் என அறிவது அவசியம்.

இக்கட்டுரையைப் படிப்பவர் இங்கு கூறப்படும் கருத்துகளை ஆராய்ந்து, உணர்ந்து அறியக் கூடிய மன்றிலை உடையவரானால் இதற்கு மேல் கட்டுரையைப் படிக்கும் அவசியம் அவருக்கு இல்லை. அவர்தன்னைச் சுற்றி பார்வையிட்டால் சூழல் அவருக்குத் தேவையான பதிலை கையில் வைத்துக் காத்திருப்பது தெரியும். நமக்குத் தெரிந்தவர்களில் நாறு கோடி சம்பாதிப்பவர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் உண்டு என்பதை வாசகர்கள் அறிவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் அனுபவத்தால் கவரப்பட்டு அம்முடிவை ஒருவர் எடுப்பாரோயானால், சம்பாதித்தவர்களின் மொத்த அனுபவத்தை அவர்தன் ஆர்வத்தால் அறிந்து கொள்ள முயன்றால், அது மட்டுமே அவர் அவ்வளவு பணம் ஈட்டப் போதுமானது எனலாம். அப்படி அடுத்தவர் அனுபவத்தால் அறிய முடியாதவர்கள் எவரும் அனைவரும் சம்பாதித்த பின்னரே சம்பாதிக்கும் தகுதி பெறுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் சமூகத்தின் வற்புறுத்தலின்றி தம் முயற்சியால் முயன்று தகுதி பெற இயலாதவர்கள்.

நாறு கோடி சம்பாதிப்பது என்பது அசாத்தியமானதல்ல என்பதை அநேகர் அறிவார்கள். இருந்தாலும் அதைத் தூய்மையான வழிகளில் சம்பாதிப்பது சிரமம் எனும் கருத்து அது கடினம் என நம்மை எண்ண வைக்கிறது. இன்றைய நாட்களில் பரிட்சைக்குப் படித்து பாஸ் செய்வதோ, ஒரு வேலைக்குத் தயார் செய்து அதைப் பெறுவதோ, திருமணம் செய்வதோ, வீடு கட்டுவதோ எவருக்கும் பெரிய காரியமில்லை. அவை அனைவருக்கும் தாமாக நடப்பவை. இவை அனைத்திற்கும் தேவையான அறிவு, ஆர்வம் மற்றும் திறமை மட்டுமே நாறு கோடி சம்பாதிக்கவும் போதுமானது என்றால் அது நம்மை சுற்று சிந்திக்கத் தூண்டும். இதில் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. பொதுவாக, ஒரு முழு வேலையில்

மனம் ஆசையை வெல்வது போல் உடலும் வெல்லும்.

வெளிப்பட வேண்டிய மனிதனின் அறிவு, ஆர்வம் மற்றும் திறமை அதன் ஒரு சிறு பகுதியில் மட்டுமே வெளிப்படுகிறது. பகுதியான அறிவும் திறமையும் ஆர்வமும் முழுமை எய்துமானால் நாம் இங்கு கருதுவது ஒவ்வொரு அன்னை அன்பருக்கும் சாத்தியமாகும். உண்மை மட்டுமே பேச வேண்டும் என்ற முடிவை எடுத்த அன்பர்களுக்கு, மற்ற குறைகள் இருந்தாலும், இது நிச்சயம் பலிக்கும். அது போன்றவர்கள் எச்சரிக்கையாகப் பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு விஷயம் உண்டு. நூறு கோடி சம்பாதிக்க வேண்டிய முறைகளை முழுவதுமாக ஏற்க விரும்பும் ஒருவர் சாதாரண வாழ்விற்குரிய அற்பமான ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் விருப்பத்தைத் தியாகம் செய்ய முன்வருபவராக இருத்தல் அவசியம். அடுத்தவரைக் கிண்டல், கேளி செய்யும் குணம் ஒருவருக்கு உண்டென்றால், அவரால் அது போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் இழக்க மனம் வராது. இது போன்ற இடங்களில் சுய கட்டுப்பாடு எளிதாக நம்மை மீறி விடும். அன்னை வழியில் அதிகப் பணம் சம்பாதிக்கும் முறைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள நினைக்கும் அன்பர்கள் அது போன்ற அற்பமான விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு மன நிறைவு பெறும் மன நிலையை தான் விட்டுவிட முன்வர முடியுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பி அதற்குரிய முடிவை எடுத்த பின் தொடர்வது முக்கியம்.

(தொடரும்)

ஒஜைஜைஸ்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

கடமையைச் செய்யாமல் செய்யும் பிரார்த்தனை பூர்த்தியானால் மனித வாழ்வ சௌகரியம் பெறுகிறது என்று அர்த்தம். நம்பிக்கையோடு செயல்பட்டுப் பிரார்த்தனை செய்யாமலிருந்து அன்னையே காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்தால், நாம் காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதைவிட நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்வதில் முனைந்துள்ளோம் என்று பொருள்.

அளவு அளவைக் கடந்தால் அளவுக்கான அகந்தை அழியும்.

அன்னை இலக்கியம்

இனி நடப்பவை நல்லவையே

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல.சுந்தரி

அன்றும் அவள் நீண்ட நேரம் காத்திருந்தாள்.

பூஞாம் சத்யாவை வரச்சொல் எனகிறார்.

மேலே படியேறிச் சென்று வெளி வராந்தாவில் காத்திருந்தாள். புன்னைக் கை தவழ் தம் அறையிலிருந்து அவர் வெளியில் வந்தவுடன் சத்யா மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தாள்.

தான் இன்னும் வேலையில் புதிய முறையைக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் அதிக வேலை செய்து அம்மாவிற்குத் தன் நன்றியைத் தெரிவிக்க முடியவில்லை என்ற ஏக்கம் இருந்தது.

‘சத்யா, வாழ்க்கையில் ஓரடி கிடைக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும், “ஆ! நான் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது” என்று சொல்லிக் கொள். அப்பொழுது அந்த அடி ஆசிரவாதமாக மாறிவிடும். தலையைத் தொங்கப் போடாமல், மகிழ்ச்சியோடு தலை நிமிர்ந்து நான் என்ன கற்க வேண்டியுள்ளது அதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் எதை மாற்ற வேண்டியுள்ளது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல். (பூஞ் அன்னை) பொறுமைக்கு எல்லையுண்டு என்பார்கள். நீ எல்லையைத் தாண்டிவிடு. ஆனந்தத்தைக் காண்பாய். தத்துவ நூலைவிட சத்யம் பெரிது. மதத்தைக் காட்டிலும் மானுடம் பெரிது. நான் வெளிநாடு செல்கிறேன். வரச் சிறிது காலம் ஆகும். உற்சாகமாயிரு. யார் என்ன செய்தாலும் உன் பணியைச் சந்தோஷமாய்ச் செய். தானே வாழ்க்கை வழிவிடும்’ என்று ஆதாவாய்க் கூறி ஒரு புன்சிரிப்பைப் பரிசுளித்தார்.

தீர்க்க தரிசனமாய்க் கூறினாரோ! புதிய முறைகளை அவளுக்குக் கற்றுத் தரத் தங்களுக்கு நேரமில்லை என்பது போல் நடந்து கொண்டனர். இவளுக்குப் புதிய முறை தெரியாது

சேரும் மனப்பான்மை பிரிக்கும் மனத்தைக் கடக்கும்.

என வேலைகளை மற்றவர்களே பகிர்ந்து கொண்டு உனக்கு இங்கே இனி வேலையில்லை என்பது போல் நடந்து கொண்டனர். அவள் மனம் தளரவில்லை. அம்மாவின் அறிவுரைகளை மறவாது பொறுமையுடன் இருந்தாள். ‘பொறுமையின் எல்லையைக் கடந்துவிடு’ என்ற வார்த்தையை வேத வாக்காக எடுத்துக் கொண்டாள்.

இந்நிலையில் ஒருநாள் இவளையும் சேர்த்து மூன்று பேரே வந்திருந்தனர். எதிர்பாராது ஏற்பட்ட ஒரு சூழல் நிரப்பந்ததால் மூவரைத் தவிர யாருமே வர முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

பொதுவாக இந்நிறுவனத்தில் குறைந்த அளவு ஊழியர்களே வந்திருந்தால் அன்றைக்கு முடிக்க வேண்டிய அனைவர் வேலையையும் வந்திருப்பவர்கள் நீண்ட நேரம் தங்கி முடித்துவிட வேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் வேலை நிலுவை இருக்கக்கூடாது என்பது நிறுவனத்தின் முக்கியக் கோட்பாடு.

ஆனால் இன்றோ சத்யாவைத் தவிர இரண்டே பேர் அத்தனை பேர் வேலையையும் எப்படி முடிப்பது என்ற இக்கட்டான் நிலை. சத்யாவிற்கு வேண்டுமென்றே புதிய தொழில்நுட்பம் கற்றுக் கொடுக்காதது எவ்வளவு பெரிய தவறு. இத்தனை நாள் ஒதுக்கியவளை எப்படி உதவி கேட்பது என்ற தன்மானப் பிரச்சனை.

ஆனால் இவரோ பெரும்பான்மையினர் வராதபோது இருவரே எப்படிக் கஷ்டப்படுவார்கள். தான் ஏதேனும் தெரிந்த வரையிலாவது உதவலாமா என்ற உண்மையான அக்கறையுடன் அவர்களிடம் சென்று ‘நான் தெரிந்தவரை ஏதேனும் செய்யவா?’ என்று கேட்டாள்.

இவள் பொறுமை, பழி பாராட்டாத குணம் அவர்களை வெட்கப்படச் செய்தது. ஏதோ அவள் கேட்பதற்காக வாய்ப்பளிப்பது போல ஒப்புக் கொண்டனர். எந்தத் தொழில் நுட்பத்தை அவர்கள் கற்றுக் கொடுக்கவில்லையோ அதை அவர்கள் செய்வதைப் பார்த்தே இவள் கற்றுக் கொண்டு ஒரு

வேலை முடித்துக் கொடுத்தாள். அவர்களுக்கு மேலும் வெட்கமாயிற்று. இனி இவளை ஒதுக்குவதில் எந்த நியாயமும் இல்லை. இவரே இன்று அதிக வேலை முடிக்கப் போகிறாள் என்று தோன்றியதால் அவளுடன் சுமுகமாக வேலையைப் பகிர்ந்து கொண்டு இயல்பாகச் செயல்படத் தொடங்கினார்.

அவள் செயலில் காட்டும் விரைவு, மேற்கொள்ளும் தெளிவு, செயல் நேர்த்தி யாவும் மற்றவர்களை வியப்படையச் செய்தன. அன்று அவரே பெரும்பகுதி வேலையை முடித்துத் தந்தாள். இரவு 11 மணி நேரில் வரமுடியாத சூழலில் இருந்த பூர்வாம் போன செய்து இவர்களை விசாரித்த வண்ணமிருந்தாள். 10 மணிக்கு எப்படியோ வந்து விட்டான். மற்ற இருவரும் ஓரே இடத்திலிருந்து வந்திருந்ததால் சேர்ந்தே போய் விடுவார்கள். சத்யாவை மட்டும் எப்படித் தனியே அனுப்புவது என்ற நிலைமை உருவானது. பூர்வாம் அவளுக்குத் துணையாகச் சென்று அவள் வீட்டில் கொண்டுவிட்டு வந்தான். சத்யாவும் அவள் தாயும் பூர்வாமுக்கு நன்றி கூறி அனுப்பினார். அன்று சத்யா மிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தாள். ‘பொறுமையின் எல்லையைக் கடந்து விடு. ஆனந்தத்தைக் காண்பாய்’ என்ற அம்மாவின் அருள் வாக்கை நினைத்து நினைத்துப் பரவசப்பட்டாள்.

முதல்நாள் பணிக்கு வர முடியாமற்போன அத்தனை ஊழியர்களும் மறுநாள் பெரும் எதிர்பார்ப்புகளுடன் வந்திருந்தனர். அதாவது தாங்கள் வராது போன நாளின் சுமையை இன்று எப்படியாவது முடித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும். தவிர்க்க முடியாத சூழலால் (அவர்கள் வாழும் பகுதியில் நேர்ந்த அசம்பாவிதம் ஒன்றால் யாரும் வெளியேற முடியாத நிலைமையால்) தாங்கள் வரவில்லை என்பதைக் கூறி, வந்திருந்த இருவர், (சத்யாவை தவிர்த்ததால்) எப்படி அன்று அவதிப்பட்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணி வருந்தியதாயும், இன்று எந்நேரமானாலும் அனைவரும் உழைத்து நிலுவையைச் சரி செய்து விடுவதாகவும் கூறினார்.

**புலனையும், மனத்தையும் கடந்தவன் காலத்தையும்,
இடத்தையும் கடந்தவன்.**

ஆதியை உணர்ந்தால் அறியாமையை வெல்லவாம்.

‘நீங்கள் எதிர்பார்த்தது போல் இங்குக் குறையேதும் நிகழவில்லை. இந்நிறுவனத்தின் குறிக்கோள், அதாவது அன்றைய வேலையை மறுநாள் தள்ளிப் போடாது அன்றே முடிப்பது நிறைவேறிவிட்டது’ என்றனர்.

‘எப்படி முடிந்தது? நீங்கள் இருவர்தாமே வந்திருப்பீர்கள்?’ என்றனர்.

‘ஏன் சத்யா வந்திருந்தானே. நாங்கள் மூவர் அல்லவா?’ என்றனர்.

‘சத்யாவைத்தான் நாம் ஒதுக்கிவிட்டோமே.’

‘நாம் தவறு செய்து விட்டோம். சத்யாவை அம்மா கொண்டாடுவதாகத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு அவள்மீது பொறாமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் அம்மாவை நம் மேலதிகாரியாய் எண்ணி, பரிசும், பாராட்டும் விரும்புகிறோம். சத்யா அவர்களைத் தெய்வமாய்க் கண்டு பக்தி செய்திருக்கிறாள். இந்த வேலையை நாம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகச் செய்கிறோம். பிரமோஷன், கூடுதல் சம்பளம் இவைதான் நம் குறிக்கோள். அவள் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் அம்மாவுக்கு அர்ப்பணிப்பாகச் செய்கிறாள் என்பதை நேற்றுதான் கண்டோம். நாம் கற்றுக் கொடுக்க மறுத்ததை அவள் தன் நுண்ணிவால் தானே கற்று நேற்றைய பணியை நிறைவு செய்தாள். நேற்றைய வேலையில் பெரும் பகுதியை அவள்தான் நிறைவு செய்தாள். நம்மைவிட அவள் திறமைசாலி. ஆனால் அதற்கான அகந்தை சிறிதும் அவளிடம் இல்லை. நம் அலட்சியங்களைத் தன் பொறுமையாலும் சாந்த குணத்தாலும் அவள் வென்று விட்டாள். நாம் அவள் நிலையில் இருந்திருந்தால் பழி வாங்கும் எண்ணத்துடன் ஒதுங்கி வேடிக்கைப் பார்த்திருப்போம். அவள் வலிய வந்து நயமாக உதவி செய்தாள். நம் செயலுக்காக நாம் வெட்கப்பட வேண்டும்’ என்றனர்.

எல்லோருக்கும் ஒருவித குற்றவுணர்வு எழுந்தது. சத்யாவிடம் மாணசீகமாகவாவது மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டனர்.

தன்னையறிந்த ஜீவியத்தை விளக்கம் ஜீவனுள்ள எண்ணமாக மாற்றுகிறது.

உள்ளே வந்த சத்யாவின்மீது அனைவர் பார்வையும் வித்யாசமாய் விழுந்தது. ‘தாங்ஸ் சத்யா’ என்றனர் கோரஸாக. அவளுக்குப் புரியவில்லை ‘தாங்ஸா எதற்கு?’ என்றாள்.

‘நேற்று நீ மட்டுமே நிறைய வேலைகளை முடித்து எங்களை இந்நிறுவனத்தின் குறிக்கோளை இழக்காமல் காப்பாற்றியதற்கு’ என்றனர்.

‘எப்போதும் நீங்கள் செய்வதைத்தானே நானும் செய்தேன். இந்நிறுவனத்திற்கு நான் செலுத்த வேண்டிய நன்றிக் கடன்ஸ்லவா அது’ என்கிறாள் சத்யா.

இவள் சாந்த குணத்தால், பழிவாங்க என்னணாத உயரிய பண்பால், பொறுமையால் சத்தியப் பற்றால் யாவரையும் வென்று விட்டாள்.

அம்மா நாடு திரும்பியபோது, பொறாமைத் தீ, விசால மனப்பான்மையாகத் திருவருமாறியிருந்ததைக் கண்டார். இத்திருவருமாற்றம் சத்யாவின் பொறுமையால் என்பதும் அவர் அறிவார்.

அம்மா வந்து விட்டார் என்ற செய்தி சத்யாவின் செவியில் தேனாய்ப் பாய்ந்தது. வழக்கம்போல் அவர் திருவருவம் கண்ணில் படாதா என்று இடையிடையே தேட ஆரம்பித்து விட்டாள்.

இம்முறை அம்மா நாடு திரும்பும்போது புதிய தொழில்நுட்பம் ஒன்றை அறிந்த நிபுணரை அழைத்து வந்திருந்தார். இந்நிறுவனத்தின் தலைவர் என்ற புறத் தோற்றுத்தைக் கடந்து அக நிலையில் மிகவுயர்ந்தவர் அம்மா. நேரிய முறையில் செல்வம் ஈட்டப்பட வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுக்காக நிறுவனம் நடத்துவார். பூரி அரவிந்தர் வாக்கில் சொல்வதானால் அசர சக்திகளிடமிருந்து பணத்தை, பணம் என்ற சக்தியை மீட்பது இவரது கோட்டாடு.

பணத்தாசையோ, சொந்தத் தேவையோ ஏதுமில்லாதவர். பொதுமக்கள் அவரை ஒரு மகானாகப் பார்க்கின்றனர். அவரை எங்கே கண்டாலும் கையெடுத்துக் கும்பிடவும் காலில் விழவும்

தன்னையறிந்தவன் சிருஷ்டிகர்த்தா.

காத்திருக்கின்றனர். அதற்காக இவர் திருக்கூட்டம் எதும் நடத்துவதில்லை. இச்சையற்றவர்க்கு சித்திக்கும் அல்லவா? பள்ளிக்கூடம், அச்சுக் கூடம், வியாபார ஸ்தலம் என்று பல நிலைகளில் விரிந்தது அவர் நிறுவனம். இவை யாவற்றின் வாயிலாகவும், அவர் சுத்தத்தை, சுத்தியத்தை, நேர்மையை வளர்க்கிறார். அர்ப்பணிப்பே அவர் நிறுவனங்களின் தாரக மந்திரம். புதிதாக உலகில் எந்த உயர்ந்த முறை வந்தாலும் உடன் பின்பற்ற பயிற்சி ஏற்பாடு செய்துவிடுவார். இந்நிலையில் தான் மேல் நாட்டிலிருந்து ஒரு தொழில் நுட்ப வல்லுநரை, இவரைப் போலவே உயரிய கோட்பாடுகளை, பரந்தத்தை விரும்பும் ஒருவரை அழைத்து வந்திருந்தார்.

தம் நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் பணியாற்றும் அனைத்துப் பணியாளர்களையும் அவர்கள் திறமைகளையும் தனித்தனியே நிபுணருக்குக் காட்ட ஒரு பெரிய கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார். வந்தவர் கையால் அவர்களுக்குப் பரிசுகள் தரவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

ஒவ்வொருவர் பற்றிய தகவல்களும் அதாவது அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்த நாள், செய்த செயல்கள், திறமைகள் ஒவ்வொன்றும் பூர்ணமானால் எழுத்தில் வடித்து வந்திருந்தவர் முன் படித்து அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

வந்தவரும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆசி கூறிப் பரிசுகளை வழங்கினார். இறுதியாகப் பணியில் சேர்ந்தது சுத்யா. எனவே, கடைசியாக அவளை அறிமுகப்படுத்திய பூர்ணம், ‘இங்கு வந்து நாங்கள் உழைப்பு, நேர்மையாவும் கற்றுக் கொண்டோம். சுத்யா வரும்போதே சுத்யத்தை நேர்மையை, உழைப்பைத் தாங்கி வந்தார். எங்கள் நிறுவனத்திற்கே அவர் ஓர் அணிகலனாகத் திகழ்பவர்’ என்று அறிமுகம் செய்து வைக்க யாவர் முகமும் மலர்ந்தது. பரிசுகளிக்க வந்தவர்க்கோ தியானமே கூடிவிட்டது. அம்மாவிற்கு அவர் உயர்வுனர்வுத் தளத்திற்குச் செல்வது தெரியும். எனவே, அமைதியுடனிருந்தார். தியானத்திலிருந்து

உணர்ந்த நிலை பின்; உணராத நிலை முன்.

மீண்டவர் தாம் தம் பயிற்சிக்குச் சுத்யாவை தேர்வு செய்வதாகக் கூறினார்.

இத்தேர்விற்குச் சுத்யா சம்மதப்பட்டால் அவள் அதைக் கற்றுக் கொள்ள வெளிநாடு செல்ல வேண்டும். எனவே, சுத்யாவிடம் அவள் விருப்பம் என்ன என்று அம்மா கேட்டார். ‘எனக்கு விருப்பம்தான் என் தாயின் சம்மதம் கிடைத்தால் நிச்சயம் இதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்’ என்றாள் சுத்யா.

சுத்யாவின் அம்மா வரவழைக்கப்பட்டாள். சுத்யாவை வெளிநாடு அனுப்பச் சம்மதமா என் அவரிடம் அம்மா கேட்டார்.

‘தன் பெண்ணின் வாழ்வு பெருமையுறுவதை எந்தத் தாயும் விரும்புவாள். நானும் விரும்புகிறேன். அவளுக்கு ஒரு நல்ல மண வாழ்வு அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியதும் என் கடமை. அந்த வாழ்வு கணவன், மனைவி இருவரும் சுதந்திரமாக தாம் கற்ற, பெற்ற திறமைகளை வீணாகவிடாமல் வாழும் வாழ்வே என்று நான் கருதுகிறேன். திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவனுக்கு அவள் தன்னை அர்ப்பணிப்பதே தர்மம் என்று பேசும் உலகம் அவள் பெற்ற திறமைகளை உலகுக்களிக்க கணவன் உதவுவது தர்மம் என்று என் பேசவில்லை? அதுவே என் குறை. அவள் பயனுற, அவளால் உலகம் பயனுற வாழும் வாழ்விற்குத் துணை வரும் ஒருவருடன் அவளை இணைத்து மேல்நாடு அனுப்புவதே என் விருப்பம்’ என்றாள் தெய்வானை. அம்மா வழக்கம்போல் மென்மையாகச் சிரித்தார்.

அம்மா பூர்ணமை அழைத்தார்.

ஒருவருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை.

‘பூர்ணம் திருமண வாழ்வு குறித்து உன் கருத்து என்ன?’ என்றார்.

‘தங்கள் கருத்தே என் கருத்து’ என்றான் பூர்ணம்.

‘அது என்ன என்பதைச் சொல்’ என்றார். ‘பிறந்தகுலம், நாடு, சூழ்நிலை, கற்ற கல்வி இவற்றால் தீண்டப்படாது, ஜீவனின் ஆழங்களில், ஜீவனின் மையத்தில் ஜீவனின் சிகரத்தில் ஒரு

செயல்படாத நிலை ஆன்மீக நிலை.

பரம சத்தியம் உள்ளது. அதன் உணர்வில் ஒன்று சேர்வதே உண்மையான ஒன்று சேருதல். ஆர்வத்திலும், ஆன்மீகப்படிகளில் ஏறுவதிலும் ஒன்றாக இருப்பதே நிலைத்து திருமணத்தின் இரகஸ்யம்' என்பதே அது என்றான் ஸ்ரீராம்.

'சத்யா உனக்கு இது சம்மதமா?' என்றார் அம்மா.

'நீங்கள் கூறும் எதுவும் எனக்குச் சம்மதமே. நீங்கள்தான் என் இலட்சியம்' என்று பக்திப் பரவசத்துடன் அம்மாவை நமஸ்கரித்தாள்.

'ஸ்ரீராமையும் சத்யாவையும் அழைத்து நீங்கள் இருவரும் ஒற்றுமையாய் நலமுடன் வாழ இங்குள்ளோர் முன்னிலையில் உங்களை வாழ்க்கைத் துணை நலங்களாக அறிவிக்கிறேன். ஸ்ரீராம், இவள் தன் சத்தியத்தை, பொறுமை, சாந்தம், அன்பு என்ற ஆன்மீகப் பண்புகளை உலகில் பரவச் செய்யும் கடமை உடையவள் நீ அதற்கு அவளுக்கு உறுதுணையாய் இருக்க வேண்டும் சத்யா! உனக்கு உன் தாய் விரும்பும் துணையாக ஸ்ரீராமை உன்னுடன் சேர்த்து வைத்து உங்களை வெளிநாடு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்கிறேன். உன் தாயின் வாழ்விற்கும், பாதுகாப்பிற்கும் ஏற்பாடு செய்கிறேன்' என்றார்.

சம்பரதாயச் சடங்குகள் ஏதுமின்றி பரிபூரண சம்மதத்துடன் அம்மாவின் திருமுன்பு ஸ்ரீராமும் சத்யாவும் மனப்பூர்வமான தம்பதிகள் ஆயினர்.*

அவளைப் பெற்ற தாயும், அவளுக்கு உற்ற தாயும் ஆசி கூற, உடன் பணி புரிந்த அனைவரின் போற்றுதலுடன் சத்யா ஸ்ரீராமுடன் வெளிநாடு சென்றாள்.

இனி நடப்பவை நல்லவையே.

* இருவருக்கும் அன்னை அளித்திருந்த மோதிரத்தை யாவர் முன்பும் மாற்றிக் கொண்டதே அவர்கள் திருமண நிகழ்ச்சி.

(முற்றும்)

ஓட்டு

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

நிறையும் குறையும்

நாம் வாழ்வின் பகுதி. அதைச் சூட்சமமாக அறியவர் வாழ்வின் சூட்சமப் பொக்கிஷங்களைப் பெறுவார். அதை அறிவாலோ, உணர்வாலோ, உயர்ந்த மனத்தாலோ பெறலாம். பெறுவதற்கு உலகம் அதிர்ஷ்டசாலி எனக்கூறும். வாழ்க்கைக்கு ஏராளமான சட்டங்கள் உண்டு. அவற்றை அறிந்தாலும் அதன் பொக்கிஷங்களைப் பெறலாம். இவற்றை உயர்ந்த முறையிலும் பெறலாம், தாழ்ந்த வழியிலும் பெறலாம். பிறர் நிறைவை மனம் பாராட்டினால், பாராட்டிப் பேசினால் அது பேசுபவர்க்குப் பலிக்கும். உடனிருந்த நண்பரின் 10 ஆண்டுகளின் பெரும் தியாகத்தால் செய்த சேவையின் பலனை அப்படியொருவர் பெற்றார். மனப் பேச்சு எடுத்த டார்சியை எலிசபெத் கர்வி எனவும், சுயநலமி எனவும் கடிந்து உரைத்தாள். அது அவன் மனதைப் புண்படுத்தவில்லை. அதன் உண்மையை ஏற்று மாறிக் கொண்டிப்பின், திட்டியதை விளக்க எழுதிய கடிதத்தில் அவன் தன் தங்கை ஒடிப் போக இருந்ததை - அவளை நம்பி, எவரிடமும் சொல்லமாட்டாள் என நம்பி - அவனுக்கு எழுதுகிறான். அதைத் தமக்கையிடம் கூறுகிறான். அதனாலும் விக்காமமீது அவனுக்கு வெறுப்பு ஏற்படவில்லை. அவன் அயோக்கியத்தனம் அறிந்து மனம் மாறுகிறாள். டார்சியின் வீட்டில் நடந்த குறையை ரசித்து ஜேனிடம் கூறினாள். அது அவன் வீட்டில் நடந்துவிட்டது. பிறர் குறையை மனம் ஆழ்ந்து பாராட்டினால் அது நமக்கு நடந்து விடும். பிறர் நிறைவை மனம் ஏற்றுப் பாராட்டினால் அந்நிறைவு நமக்குப் பலிக்கும். இவை வாழ்வின் சட்டங்கள். நாம் கவனிப்பதில்லை. வாழ்வு சிறியது. வளர்கலை பெரியது. வாழ்வை அதன் பண்பு, சட்டம் மூலம் அறிவது கலை எனும் ஞானம், வளர்கலை என்ற ஞானம். வளர்கலை என்ற ஞானம் வாழ்வை வளப்படுத்தவல்லது.

ஓட்டல்

வேலைக்கு ஜீவன் உண்டு

சர்வம் பிரம்மம் எனில் எல்லா ஜீவராசிகளும் பிரம்மம். எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் பிரம்மம். ஜீவனற்ற பொருள்களிலும் பிரம்மம் ஜீவனோடு இருக்கிறது. ஒருவருக்கு நடப்பது அவருக்கு வேண்டியவருக்குத் தொற்றி வரும். பொறாமை என எழும், யாருக்கு எழும், எப்படி எழும் எனக் கூற முடியாது. எவருக்கும், எந்த நேரமும், எந்தக் காரணமின்றியும் பொறாமை வரும். இவற்றைத் தெளிவாக அறிய முற்பட்டால் வாழ்க்கை சட்டங்கள் (Truisms of life) ஏராளமாகத் தெரியும். இயலாமை முரண்பாடானால் போட்டியாகும். போட்டி போட முடியாத இடத்தில் பொறாமை எழும். அடிப்படையில் பொறாமை முன்னுக்கு வரும் வேகம், வேலை திரும்பி வரும் என்பது ஒரு சட்டம். The Hindu-வில் அந்த நாளில் வரும் கடிதங்கள் சென்னையிலிருந்து மட்டும் வரும். Sir பட்டம் வாங்கியவர், இலாக்கா தலைமை அதிகாரி, துணை வேந்தர் போன்றவர்கள் எழுதினால் மட்டுமே பிரசுரிப்பார்கள். கட்டுரையைப் பிரசுரிக்க அகில இந்திய புகழ் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தில் முக்கிய அதிகாரி வருபவர்களை அலட்சியப்படுத்துவதில் பெருமைப்படுபவர். அதுவும் எனியவரை எனமாகப் பேசுவார். அவர் The Hindu-வில் Reviewer. ஆண்மீகப் புத்தகங்களை விமர்சனம் செய்பவர். அவருக்குக் கட்டுரை வெளியிட ஆசை. அவருடைய நண்பர் Deputy Editor-ஆக ஆணவுடன் ஒரு கட்டுரை அனுப்பினார். அது திரும்ப வந்துவிட்டது. அந்த Deputy Editor பம்பாயில் Indian Express-இல் எடிட்டார் ஆணவுடன் இவர் ஒரு கட்டுரையை அனுப்பினார். அதுவும் திரும்ப வந்துவிட்டது. இவர் எனியவர் எழுதிய கடிதங்களை அவர் முன்னால் இடது கையால் வாங்கி குப்பைத் தொட்டியில் போடுபவர். அவைகளுக்கு ஜீவனுண்டு என அவர் அறியார். இவர் கட்டுரையும் நண்பரால் குப்பைத் தொட்டிக்குப் போயிற்று.

ஓட்டல்